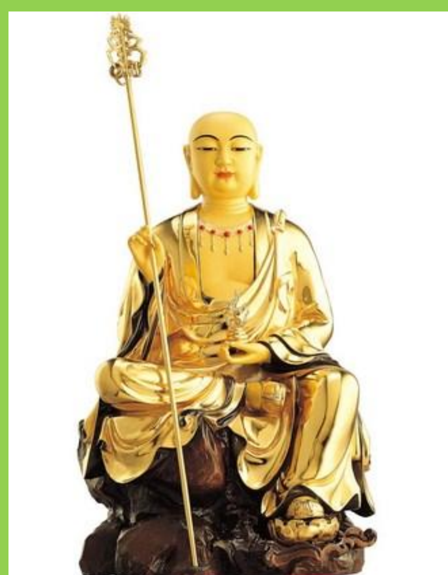
KINH

ĐỊA TẠNG BỒ TÁT

BỔN NGUYỆN

Địa ngục chưa trống, nguyện chưa thành Phật

Chúng sinh độ tận, mới chứng Bồ Đề

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Pháp Đăng

Việt dịch dưới thể thi kệ: Từ Hoa Nhất Tuệ Tâm

Thay lời tựa

Như một sự tình cờ, bản dịch kinh “Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện” dưới hình thức thi kệ này được hoàn thành trong thời gian 49 ngày.

Con số 49 trong bản kinh này là một con số huyền bí, qua những câu kinh trong phẩm “Lợi Ích Cho Kẻ Sống Người Chết” như sau: “Người chết đó khi chưa thọ sanh, trong 49 ngày luôn mong mỏi hàng cốt nhục quyến thuộc tạo phước để cứu giúp cho người ấy. Quá ngày ấy rồi thì cứ y theo nghiệp đã gây tạo mà thọ nhận quả báo”.

Nhất nguyện hồi hướng và cúng dường phước báu thấy, nghe, phiên dịch, ghi âm kinh Phật trong quá khứ, hiện tại, vị lai về khắp mười phương pháp giới.

Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Nam mô Đại Nguyện Địa Tạng Vương Bồ Tát

(Từ Hoa Nhất Tuệ Tâm)

QUYỂN THƯỢNG

PHẨM THỨ NHẤT

THẦN THÔNG TRÊN CUNG TRỜI ĐAO LỢI

Một thuở nọ trên cung trời Đao Lợi
Đức Phật vì thánh mẫu thuyết diệu kinh
Khắp mười phương thế giới đại trang nghiêm
Vô lượng Phật cùng hằng sa Bồ tát
Đồng vân tập và tán dương diệu đức
Phật Thích Ca dùng đại trí thần thông
Hiện giữa đời ngũ trược chuyển pháp luân
Khiến người rõ đâu cội nguồn khổ, lạc.
Liền sai thị giả vấn an Đức Phật
Dâng lời vàng thăm hỏi đức Như Lai

Lúc bấy giờ,
Môi Thế Tôn nở nụ tợ hoa khai
Từ miệng Phật phóng muôn vầng mây sáng
Mây trí tuệ, từ bi, và bát nhã
Đại cát tường, đại tam muội uy nghi
Phát âm thanh tán thán bất tư nghì
Khen lục độ, vô lượng tâm giải thoát

Tiếng trí tuệ vô lậu âm bát ngát
Như mây tuôn, sấm chớp mở không gian
Tứ Thiên Vương, Đại Phạm, Vô Lượng Quang
Trời Thiểu Tịnh, Quang Âm, trời Thiện Kiến
Cõi Vô Tưởng, Vô Phiền, và Thiện Hiện
Vô lượng trời rồng cõi nước mười phương
Thiên chúng, long thần, cho đến quỷ vương
Như Ác Mục, Đạm Tinh, và Nhiếp Độc
Thần núi non, bể sông, thần thảo mộc
Thần ngày đêm, thần lúa mạ, uống ăn
Thần đất đai, thần chủ cõi hư không
Cùng tụ hội trên cung trời Đao Lợi.

Lúc bấy giờ, Thế Tôn lên tiếng hỏi:
"Này Văn Thù, các cõi nước mười phương
Từ trời, rồng, thần, quỷ, đến pháp vương
Đồng đến hội nơi cung trời Đao Lợi
Ông biết chăng, có bao nhiêu cảnh giới?"
Liền bạch rằng: "Với thần lực Văn Thù
Dù đếm trong ngàn kiếp tận thiên thu
Cũng chẳng thể tính sao cho tường tận".
Phật dạy rằng: "Như Ta dùng Phật nhãn
Để mà nhìn phàm thánh hiện nơi đây

Tự ngàn xưa, kiếp kiếp đến ngày nay
Do Địa Tạng tâm kiên trì muôn thuở
Hoặc đã độ, đang độ và sẽ độ
Hoặc đã thành, chưa thể, hoặc đang thành
Vẫn không sao đếm số lượng chúng sanh
Trong pháp hội tại cung trời Đao Lợi".
Ngài Văn Thù: "Lâu xa muôn ức cõi
Tu căn lành trí tuệ chẳng ngại ngăn
Lời Thế Tôn tin nhận dám biện phân
Không như những hàng tiểu căn, tiểu quả.
Tâm khó tin dù mặt ngoài vâng dạ
Lòng không an thì phỉ báng, khinh khi
Một lạy này cầu Phật giải lòng nghi
Xin khai thị Địa Tạng Vương nhân địa
Pháp tu tập, lập bao nhiêu hạnh nguyện
Mà ngày nay thành tựu đạo như nhiên?"

Phật dạy rằng:
"Nếu bao nhiêu cây cỏ cõi tam thiên
Từng hạt bụi, núi rừng, hay lau sậy
Mỗi một vật dụ sông Hằng đó vậy
Cát sông Hằng dụ cõi nước đó đây
Như bụi vàng trong các cõi nước này

Một hạt bụi lại dụ cho một kiếp

Bao nhiêu bụi trong kiếp này tính đếm

Một hạt là một kiếp đã cân phân

Kể từ khi Bồ tát chứng Pháp Vân

Thời gian ấy ngàn lần hơn tỉ dụ.

Chưa nói đến lại qua muôn quốc độ

Chứng Thanh Văn, Độc Giác hoặc Bích Chi

Nầy Văn Thù,

Sức thần uy thệ nguyện bất tư nghì

Thiện nam tử, thiện nữ nhân chiêm ngưỡng

Xưng danh hiệu, cúng dường, tô đắp tượng

Quả báo sinh Đao Lợi một trăm lần

Chốn dữ hung vĩnh viễn chẳng sinh thân

76. Chẳng sa đọa vào con đường ác nghiệt.

TRƯỞNG GIẢ TỬ PHÁT NGUYỆN

Nầy Văn Thù,

Thuở lâu xưa trải hằng vô số kiếp

Phật hiệu là:

Sư Tử Phấn Tấn Cụ Túc Vạn Hạnh Như-Lai

Địa Tạng Vương Bồ Tát đến cõi này

Với thân tướng là một người trưởng giả

Thấy tướng mạo Như Lai uy nghiêm khác lạ
Liền bạch rằng: “Kính lạy bậc thiên tôn
Tu hạnh nguyện gì được sắc tướng chẳng ai hơn?”
Phật liền dạy: “Độ muôn người khốn khổ
Vô lượng kiếp, thời gian khôn tính kể
Cứu chúng sinh vượt thoát bể trầm luân”
Trưởng giả nghe xong lập tức phát tâm:
“Vô số kiếp về sau nguyền hóa độ
Cứu vô lượng chúng sinh sáu đường thoát khổ
Cho đến khi chẳng còn lại một ai
Lúc bấy giờ mới chứng đạo Như Lai
Nếu chẳng vậy, quyết không thành quả Phật”
Do đại nguyện nên mãi là Bồ tát
Trải trăm ngàn muôn ức kiếp lại qua.

BÀ LA MÔN NỮ CỨU MẸ

Một thuở kia, Phật hiệu Đức Giác Hoa
Phật thọ mệnh vạn nghìn muôn ức kiếp
Vào thuở ấy chính là thời tượng pháp
Bà La Môn thánh nữ, có một người
Phước sâu dày vun tưới đã nhiều đời
Khi ngồi, đứng, chư thiên thường gìn giữ.

Mẹ thánh nữ tin mê theo tà giáo
Đã nhiều lần thánh nữ nhủ rồi khuyên
Cầu mong sao tâm mẹ dứt đảo điên
Dùng phương tiện vẫn chưa thành tựu quả.
Người mẹ chết, hồn tức thì sa đọa
Vào ngục môn Vô Gián thọ khổ hình
Lúc bấy giờ, thánh nữ vẫn đinh ninh
Theo nhân quả, mẹ sinh vào nẻo ác
Bán nhà cửa, sắm hương hoa, lễ vật
Đến cúng dường chùa tháp Đức Giác Hoa
Nét uy nghiêm tôn tượng ngự bảo tòa
Càng chiêm ngường càng sinh tâm ảo não
Lòng thầm nghĩ:
"Đấng đại giác đủ đầy muôn phước tuệ
Nếu trụ đời hẳn biết mẹ về đâu!"
Nghĩ quẩn quanh dạ thảm ướt mi sầu
Nhìn tôn tượng lại thêm lòng quyến luyến.
Bỗng giữa hư không dường vang vọng tiếng:
Dạy lời rằng: "Thánh nữ chớ bi thương
Ta vì ngươi sẽ chỉ bảo tận tường
Chốn người mẹ thác sinh cho ngươi thấy".
Chắp hai tay hướng hư không cung bái
Liền bạch rằng: "Thần thánh cõi nào đây

An ủi lòng tôi thương nhớ đêm ngày
Lúc tử biệt biết nơi nào thấy lại?”
Liền dạy rằng:
“Ta là Phật Giác Hoa ngươi đang chiêm bái
Cảm hiếu tâm thê thiết khác thường tình
Ta vì ngươi mà ứng hiện uy linh
Khiến ngươi rõ chốn mẹ ngươi lưu lạc”.
Nghe dứt tiếng cơ hồ như kinh ngạc
Nỗi lạ lùng chấn động cả thân tâm
Quá vui mừng nên trên đất ngã lăn
Khắp thân thể, tay chân đều thương tổn.
Khi tỉnh lại, ngước nhìn trời bái vọng
Bạch lời rằng: “Cúi lạy bậc thiên tôn
Xin dạy cho chỗ đến của mẹ con
Lòng lo nghĩ khiến thân tâm mê loạn”
Phật dạy rằng: “Về đến nhà an tọa
Tịnh thân tâm tưởng Phật hiệu của Ta
Lúc bấy giờ cảm ứng mối đạo giao
Sẽ biết được chốn thác sanh đó vậy”
Đảnh lễ Phật, vội vàng quay trở lại
Suốt ngày đêm an tọa niệm Phật danh
Lúc định thần, thấy biển nước mông mênh
Sóng cuồn cuộn đang sôi trào nóng bỏng

Thú bằng sắt chạy quanh như cuồng loạn
Gái và trai số lượng đếm hằng muôn
Thân nổi trôi chìm đắm giữa trùng dương
Các thú dữ tranh giành nhau cấu xé
Lại thấy quỷ Dạ Xoa hình thù quái lạ
Răng bén như gươm, nhiều đầu mắt, tay chân
Túm lấy người, bẻ quặp cả toàn thân
Lùa tội phạm đến gần bên thú dữ
Cảnh tàn khốc, ai dám nhìn dám thấy
Nương uy thần Phật hiệu chẳng hãi kinh
Quỷ vương tên Vô Độc đến cung nghinh
Lên tiếng hỏi: “Hy hữu thay, Bồ tát!
Duyên cớ gì đưa chân người quá bước?”
Liền hỏi rằng: “Chẳng rõ chốn nào đây?”
Quỷ vương thưa: “Biển thứ nhất hướng Tây
Thuộc ngọn núi Đại Thiết Vi đó vậy.”
Lại hỏi rằng: “Tôi nghe mà chưa thấy
Núi Thiết Vi có địa ngục phải không?”
Quỷ đáp lời: “Có địa ngục bên trong.”
Liền hỏi lại: “Tôi làm sao đến được?”
Vô Độc đáp: “Nếu không do nghiệp lực
Thì phải từ thần lực của hiền nhân”
Lại hỏi rằng: “Thú dữ với tội nhân

Trong lòng biển vì cớ sao sôi sục?”

Vô Độc đáp: “Kẻ tội nhân ác độc

Cõi Diêm Phù vừa phải chịu mất thân

Bốn mươi chín ngày chẳng được hưởng đức ân

Người kế tự lập công và hồi hướng

Thiếu nhân lành lại không ai tạo phước

Đành thuận theo ác nghiệp đã gieo trồng

Quả báo kia, địa ngục hẳn theo cùng

Lực chiêu cảm đưa chân vào bể khổ

Về phương Đông vạn do-tuần thấy rõ

Một biển kia nỗi thống khổ bội phần

Về phương Đông, lại một biển gia tăng

Sự thống khổ lại càng thêm bi thiết

Ba biển nghiệp có từ ba nghiệp kết

Hoặc từ thân, hoặc khẩu, ý cảm ra

Lại hỏi rằng: “Cõi địa ngục gần xa?”

Vô Độc đáp: “Trong cả ba biển nghiệp

Số lượng đến trăm ngàn khôn kể xiết

Chiêu cảm trong mỗi ngục có khác nhau

Ngục lớn thì mười tám chỗ chen vào

Ngục kế tiếp năm trăm hay ngàn chỗ

Chốn chốn, nơi nơi tràn đầy thống khổ

Cũng đều do tự nghiệp cảm vời ra”

Lại hỏi rằng: “Cho biết cõi gần, xa

Hồn người mẹ mới lìa thân đọa lạc? ”

Vô Độc hỏi: “Vậy mẫu thân Bồ tát

Lúc sinh thời quen làm những việc chi?”

Liền đáp rằng:

“Thân mẫu tôi đối tam bảo khinh khi

Lúc tin tưởng rồi lại không cung kính

Theo tà đạo tùy thuận lòng mê tín

Vừa qua đời, chưa biết chỗ thác sinh”.

Lại hỏi rằng: “Xin cho biết họ tên.”

Thánh nữ đáp: “Bà La Môn dòng tộc

Thân phụ tên là Thi La Thiện Kiến

Thân mẫu tôi Duyệt Đế Lợi là tên”

Vô Độc liền cung kính chắp tay sen:

“Xin Bồ tát trở về thôi thương tưởng

Duyệt Đế Lợi có con trai hiếu thuận

Thiết trai tăng dâng phẩm vật cúng dàng

Đức Giác Hoa, chùa tháp, chốn đạo tràng

Ba ngày trước mẹ đà sinh thiên thổ

Cùng một lúc với tội nhân vô số

Đồng thác sinh, thoát Vô Gián ngục môn”.

216. Nói dứt lời chào thánh nữ lui chân.

Lúc bấy giờ vị thánh nữ,

Dường như chợt bước ra từ cõi mộng

Trí biết rõ ràng sự việc chẳng dối gian

Liền phát tâm đại nguyện trước tượng vàng

“Nguyện vĩnh kiếp vị lai không cùng tận

Lập quyền pháp độ chúng sinh khổ nạn”

Lúc bấy giờ,

Đức Phật bảo ngài Văn Thù Sư Lợi:

Quỷ vương Vô Độc nào phải ai xa lạ

Nay là Bồ Tát Tài Thủ dưới pháp tòa

Địa Tạng Vương là hậu thân thánh nữ.

PHẨM THỨ HAI

PHÂN THÂN TẬP HỘI

Lúc bấy giờ,

Số phân thân trong muôn ngàn thế giới

Địa Tạng Vương Bồ Tát bất tư nghì

Khó dùng lời ước lượng hoặc luận suy

Từ địa ngục nhất thời cùng tụ hội

Thân chúng sinh trong vạn ngàn ức cõi

Thoát khỏi vòng nghiệp lực khắp mười phương
Nương pháp thần Bồ Tát Địa Tạng Vương
Trụ chánh đạo tâm không còn thoái chuyển
Cũng do bởi đại từ và đại nguyện
Thôi trôi lăn trong sinh tử sáu đường
Thống khổ kia đã đến lúc phải dừng
Thành tựu quả sau bao đời vun tưới
Lòng hớn hở đến cung trời Đao Lợi
Mắt hân hoan chiêm ngưỡng Đức Thế Tôn
Đưa cánh tay vàng xoa đảnh các hóa thân
Đức Địa Tạng khắp mười phương cõi nước.

Phật dạy rằng:
"Ta giáo hóa chúng sinh đời ác trược
Điều phục loạn tâm khiến theo chánh bỏ tà
Phân chia vô lượng tướng một thân ta
Lập nhiều cách khéo tuyên bày pháp lạc
Mười phần được tám, một hai quen tánh ác
Bởi cang cường hoặc nghiệp tội nặng nề
Chẳng thuận lòng tin tưởng, thẳng đường mê
Nên Ta phải ân cần tìm phương tiện
Thân gái, trai, trời, rồng đều ứng hiện
Hoặc quỷ thần, thiên đế, bậc Phạm Vương

Hoặc thân vua, cư sĩ, bậc Chuyển Luân

Hoặc quan lại, tỳ khiêu ni, tể tướng

Nhẫn đến hiện thân Thanh Văn, Bồ tát

Hoặc sông hồ, ao suối, chốn núi rừng

Phải đâu rằng chỉ hiện một Phật thân

Tùy cơ cảm, muôn sắc thân đều hiện.

Nầy Địa Tạng, ông thấy đó

Kiếp kiếp nối nhau Phật đều giáo hóa

Luôn cần cù, nhẫn nại độ thế gian

Lắm kẻ cang cường khuyên nhủ thật khó khăn

Chưa điều phục thì tùy nhân mà thọ báo

Hoặc sa chân vào tam đồ ác đạo

Muôn ngàn điều thống khổ trải một thân

Hãy nhớ lời Ta tại Đao Lợi thiên cung

Từng thống thiết ân cần mà phó chúc

Vì chúng sinh sa bà, hết lòng độ thoát

Vĩnh viễn lìa bể khổ cõi thế gian

Cho đến khi Phật Di Lặc ứng thân

Được thọ ký đều tựu thành Phật đạo".

Lúc bấy giờ,

Phân thân Địa Tạng mười phương thế giới

Đồng hồi quy về lại chỉ một thân

Rơi lệ bi ai mà bạch Phật rằng:

“Vô số kiếp nương nhờ uy đức Phật

Đắc trí tuệ và thần thông rộng lớn

Phân muôn thân nhiều tợ cát sông Hằng

Mỗi mỗi nơi hóa hiện vạn ức thân

Một thân độ chúng sinh thiên bách ức

Khiến chúng sinh kính tin nơi tam bảo

Vĩnh viễn lìa sinh tử, trụ Niết Bàn

Dù kẻ kia làm thiện tựa vi trần

Con xin nguyện dần dần đồng độ thoát

Khiến chúng sinh được thấm nhuần pháp lạc

Thỉnh Thế Tôn chớ ưu lự, băn khoăn

Bận lòng vì ác nghiệp cõi trần gian

Mãi lo nghĩ đến chúng sinh hậu thế.

Lập lại đến ba lần câu nguyện thệ

Phật ngợi khen Bồ tát: “Thật lành thay!

Ta hỗ trợ ông hoàn tất nguyện lâu dài

295. Nguyện thành tựu, quả Bồ đề thành tựu”.

PHẨM THỨ BA

QUÁN CHÚNG SINH NGHIỆP DUYÊN

Lúc bấy giờ,

Phật Mẫu Ma Da chắp tay hoa cung kính
Mà hỏi rằng: “Bạch Đức Địa Tạng Vương
Chúng sinh Diêm Phù tạo nghiệp khác thường
Thọ báo ứng thế nào, xin nói rõ”

Liền đáp rằng:

“Muôn ngàn thế giới, muôn ngàn quốc độ
Dù là nơi có địa ngục hay không
Dù là nơi có, không có nữ nhân
Có Phật pháp, hoặc nơi không Phật pháp
Có hoặc không Thanh văn, Bích Chi Phật
Quả báo đều bình đẳng chẳng riêng tư”.

Lại bạch rằng:

“Tôi muốn nghe tội báo cõi Diêm Phù
Xin tỏ rõ thế nào chiêu ác đạo?”

Liền đáp rằng:

“Như con cái chẳng thuận lòng hiếu thảo
Sinh ác tâm giết hại cả mẹ cha
Thọ ngục hình Vô Gián khó thoát ra
Trong địa ngục chung thân muôn ức kiếp
Nếu có kẻ tạo gây nhiều ác nghiệp
Phá tượng hình, hoặc hủy báng kệ kinh
Khinh thường tam bảo, không kính không tin

Chiêu quả báo ngục môn vô lượng kiếp

Cũng như vậy,

Nếu có kẻ làm tổn thương thường trụ

Cưỡng bức người tu bởi thói tà dâm

Hoặc hành dâm bất kể chốn già lam

Hoặc giết hại, tất rơi vào địa ngục.

Hoặc kẻ giả sa môn lòng đầy trần tục

Phá giới, lừa người, phí phạm của chung

Hẳn rơi vào tận Vô Gián ngục môn

Muôn ức kiếp biết bao giờ siêu thoát

Nếu có kẻ vì tâm tham trộm cắp

Hoặc áo quần, lúa gạo chốn già lam

Thọ khổ trong địa ngục chỉ mong dừng

Trong khoảnh khắc cũng không sao dừng được

Ma Da phu nhân bạch cùng Bồ tát

“Ngục Vô Gián kia ý nghĩa là chi?”

Liền đáp rằng:

“Tất cả ngục môn đều trong núi Thiết Vi

Địa ngục lớn tính ra mười tám chỗ

Ngục kế đến độ chừng năm trăm số

Tiếp trăm ngàn lao ngục khác tên nhau

Lại có thành sắt một vạn dặm cao

Đường bao bọc chung quanh hơn tám vạn

Lửa hừng hực trên thành liên tục sáng
Lửa nối theo, lao ngục cũng nối theo
Một ngục môn tên Vô Gián cheo leo
Cao ngàn dặm, lửa dưới trên hừng cháy
Rắn và chó sắt trên tường đuổi chạy
Miệng phun ra lửa nóng tựa hỏa luân
Ngục có sàng lớn rộng đến dặm muôn
Nghiệp chiêu cảm tội nhân nằm sắp lớp
Lại có trăm Dạ Xoa và ác quỷ
Răng như đao, mắt như điện chói chang
Tay có móng đồng lôi kéo tội nhân
Lại có quỷ Dạ Xoa cầm kích sắt
Đâm xối xả vào bụng, lưng tội phạm
Hoặc đâm vào miệng, mũi của tội nhân
Ném lên cao rồi đưa kích hứng thân
Đặt trả lại nằm trên sàng như trước
Chim ưng sắt đến mổ ăn đôi mắt
Rắn sắt dài quấn chặt cổ tội nhân
Đóng đinh dài vào tất cả khớp xương
Nắm lấy lưỡi mà cày lên trên lưỡi
Móc ruột chặt bằm, rót đồng vào miệng
Sắt nóng quanh người, chết ngất lại hồi sinh
Trải hằng muôn ức kiếp chốn ngục hình

Muốn thoát khỏi chẳng dễ gì thoát khỏi.

Khi thế giới này trở nên hư hoại

Thì lại qua một thế giới khác sinh

Cứ lại qua nối tiếp kiếp lênh đênh

Vô số kiếp không thể nào kể xiết

Năm nghiệp cảm nên gọi là Vô Gián

Một, ngày đêm thọ báo chẳng khi dừng

Hai, một tội nhân hoặc vô số tội nhân

Gian ngục thất luôn đầy tràn chật hẹp

Ba, khí cụ hành hình kiếm đâm rìu chém

Thêm chim ưng, chó sói, rắn, ngựa, lừa

Thọ cực hình đục khoét đến cắt cưa

Khi đói khát thức ăn là sắt nóng

Bốn, chẳng phân biệt kẻ hèn, người vọng tộc

Không kể chi người nữ hoặc người nam

Hoặc Khương Hồ, Di Dịch, quỷ, thần, rồng

Trồng nhân ác thì tự chiêu nghiệp ác

Năm, khi đã đọa vào ngục môn Vô Gián

Ngày như đêm sống chết đến trăm lần

Lòng cầu mong hình phạt chỉ tạm dừng

Trong giây lát cũng không sao dừng nghỉ

Cho đến khi tội nghiệp đều tiêu diệt

Tội nhân kia theo nhân quả thọ sinh

Lại thưa rằng:

Thuật đôi lời sơ lược nói như trên

Dù suốt kiếp không thể nào tường tận”.

Ma Da phu nhân chắp hai tay đảnh lễ

394. Lòng u sầu lặng lẽ bước chân ra.

PHẨM THỨ TƯ

NGHIỆP CẢM CỦA CHÚNG SINH CÕI DIÊM PHÙ

Lúc bấy giờ,

Bồ tát Địa Tạng bạch cùng Đức Phật:

“Con nương nhờ uy đức của Thế Tôn

Nên phân thân ngàn vạn ức thế gian

Cứu tất cả chúng sinh đang thọ nghiệp

Nếu chẳng được nương đức ân thừa tiếp

Chẳng thể tự mình biến hóa khắp nơi nơi

Cứu chúng sinh thoát sáu ngã luân hồi

Chờ đến Đức A Dật Đa thành Phật

Vâng lời dạy, xin Ngài thôi lo lắng

Nguyện như lời phổ độ vạn sinh linh”

Lại dạy rằng: “Tất cả những chúng sinh

Khi mê muội thức tánh không an định

Quen làm ác thì nghiệp kia bất tịnh

Quen làm lành thì kết được quả lành
Truy đuổi theo ngoại cảnh, thiện ác sanh
Trong ngũ đạo chuyển luân không dừng lại
Kiếp nối kiếp, cá theo dòng nước chảy
Vướng vào trong chiếc lưới đã sẵn giăng
Thoát được ra, vướng lại biết bao lần
Những kẻ đó khiến lòng Ta ưu ẩn
Trong nhiều kiếp ông phát tâm độ tận
Lập lời nguyền cứu vô số tội nhân
Ta không còn gì để phải bận tâm
Khi ông nguyện độ chúng sinh trọng tội".

Lúc bấy giờ, thánh chúng trong pháp hội
Một vị là Bồ tát Định Tự Tại Vương
Đảnh lễ rồi liền bạch Đức Thế Tôn:
"Nhiều kiếp số trải qua, Ngài Địa Tạng
Phát nguyện thế nào, Thế Tôn tán thán
Con cầu xin Phật lược thuyết nguyên nhân".

Phật dạy rằng:
"Vô lượng a tăng kỳ kiếp chuyển luân
Có Phật hiệu Nhất Thiết Trí Thành Tựu
Đức Phật thọ mạng sáu muôn số kiếp

Lúc tại gia vốn là một tiểu vương
Kết thân cùng với một đại quốc vương
Tu thập thiện khiến nhân dân lợi ích.

Lúc bấy giờ,
Dân trong nước tánh cang cường, ngỗ nghịch
Cả hai vua tìm cách tạo thiện nhân
Một vua liền phát nguyện: "Độ muôn dân
Sớm thành Phật, không một ai chẳng độ".
Một vua nguyện: "Trước cứu người thoát khổ
Khiến an vui, chứng đắc quả Như Lai
Nếu chưa thành Phật, bất cứ một ai
Thì tôi nguyện quả Bồ đề không đắc".

Phật dạy rằng:
"Này Định Tự Tại Vương Bồ Tát
Vị tiểu vương nguyện sớm ngự Phật đài
Vốn là tiền thân của Đức Như Lai
Với pháp hiệu: Nhất Thiết Trí Thành Tựu.
Đại quốc vương nguyện đời đời cứu khổ
Là tiền thân Bồ Tát Địa Tạng Vương".

Lại dạy rằng,

“Vô lượng kiếp vào thời quá khứ
Thuở lâu xa vô lượng a tăng kỳ
Có Phật ra đời, hiệu:
Thanh Tịnh Liên Hoa Mục Như Lai
Phật thọ mạng dài bốn mươi tiểu kiếp.
Đến đời tượng pháp có A la hán
Phước đức sâu dày cứu độ chúng sinh
Khi đi trên đường tuần tự du hành
Gặp thí chủ mang tên là Quang Mục
Lại hỏi rằng: “Cầu chi mà thiết cúng?”
Quang Mục thưa: “Thân mẫu đã qua đời
Làm việc lành cứu giúp mẫu thân tôi
Nhưng chẳng rõ chốn thác sinh của mẹ”.

Thương hiếu nữ, nhập định mà quán sát
Thấy mẹ người sa vào chốn tối tăm
Chịu muôn đường khổ não khó cầm lòng
Xuất định hỏi: “Những gì là hạnh nghiệp?”
Quang Mục thưa: “Tánh ưa ăn thủy tộc
Cá, ba ba, cùng trứng các loại này
Hoặc chiên xào, nấu nướng chẳng dừng tay
Nếu tính đếm, đến hằng muôn sinh mạng
Tôi phải làm sao giúp cho người thoát nạn?”

Liền dạy rằng: “Hãy thanh tịnh thân tâm

Niệm: Thanh Tịnh Liên Hoa Mục Như Lai

Đắp hình tượng, vẽ tranh người đại giác

Làm như vậy sẽ được nhiều phước lạc

Kẻ sống còn, người đã mất như nhau”.

Quang Mục vâng lời, liền bố thí trước sau

Tạo hình tượng, suốt ngày đêm chiêm ngưỡng

Đêm mộng thấy thân Như Lai chiếu rạng

Sắc vàng ròng, hùng tráng tựa Tu Di

Phật dạy rằng: “Cũng đã đến thời kỳ

Mẹ ngươi sẽ thác sinh cùng gia cảnh

Liền biết nói khi biết thân đói lạnh”.

Chẳng bao lâu, một tỳ nữ hạ sanh

Một bé trai, ba ngày nói rõ rành:

“Quả sinh tử, nghiệp duyên đều tự thọ

Tôi là mẹ người, tối tăm trong bể khổ

Khi chia lìa sa đọa chốn ngục hình

Nương phước của người mà được thác sinh

Dòng hạ tiện, thọ mạng càng ngắn ngủi

Khi lớn lên hết năm mười ba tuổi

Lại rơi vào chốn ác đạo mà thôi

Người có cách chi giải cứu cho tôi

Được thoát cảnh sinh thân vào nẻo ác?”.

Quang Mục nghe xong nghẹn ngào thương xót
Mà than rằng: “Quả thật mẹ đó thay
Hẳn biết vì sao mang phải kiếp đọa đày?”
Liền đáp lại: “Hai nghiệp đều trọng đại
Nghiệp thứ nhất là do tâm sát hại
Nghiệp thứ hai bởi mắng nhiếc chê bai
Nghiệp gây nên, thân thọ báo chẳng sai
Như nếu chẳng được phước người cứu giúp
Tôi chưa thể thoát khỏi vòng địa ngục”.

504. Lại hỏi rằng: “Thọ báo đó ra sao?”
Đáp lại rằng: “Dù nói vạn nghìn sau
Cũng khó thể làm sao mà kể hết”.
Quang Mục nghe xong lệ trào bi thiết
Ngước lên hư không mà phát nguyện rằng:
“Nguyện đời đời mẹ thoát chốn trầm luân
Và vĩnh viễn không thọ sinh thân nữ
Con trước tượng Phật Thanh Tịnh Liên Hoa Mục
Phát nguyện rằng: Vô lượng kiếp về sau
Bất cứ nơi nào còn có kẻ khổ đau
Trong địa ngục, súc sinh và ngạ quỷ

Con nguyện độ tận cùng vòng tục lụy
Cứu chúng sinh thoát khổ cõi trầm mê
Khi tội nhân tất cả đắc Bồ Đề
Thì lúc ấy con mới thành Chánh Giác".

Vừa dứt nguyện nghe rõ lời truyền đạt
Từ Thanh Tịnh Liên Hoa Mục Như Lai:
"Tâm đại từ bi mẫn khó có thay
Vì thương mẹ mà phát thành đại nguyện
Ta quán sát thấy sau khi mãn kiếp
Thọ sinh dòng Phạm Chí sống trăm năm
Lại vãng sinh Cực Lạc thọ báo thân
Kiếp thọ mạng dài lâu khôn tính kể
Sau chứng đắc Bồ đề thành Phật tuệ
Độ trời người nhiều như cát sông Hằng."

Phật lại dạy rằng:
"Vị La Hán vào thời xa xưa ấy
Là Bồ Tát Vô Tận Ý ứng thân
Giải Thoát Bồ tát là người mẹ hậu thân
Còn Quang Mục nay chính là Địa Tạng."

Phật lại dạy rằng:

“Muôn kiếp xưa vốn có lòng từ mẫn
Lập thệ nguyện lâu dài quảng độ chúng sinh
Kẻ tà dâm, ác khẩu, nhân quả chẳng tin
Kẻ hủy báng Đại thừa chiêu khổ báo
Nếu hữu duyên gặp được người khuyên bảo
Liền quy y Bồ Tát Địa Tạng Vương
Nếu chí tâm chiêm bái hoặc cúng dường
Trong chớp nhoáng xa lìa tam ác đạo
Muôn ức kiếp thác sinh vào thiên đạo
Hết phước trời sinh xuống cõi nhân gian
Làm đế vương kiếp số đến trăm ngàn
Lại nhớ được ngọn nguồn nhân và quả
Này Định Tự Tại Vương,
Địa Tạng Bồ Tát uy lực thần thông khôn tính kể
Luôn phát tâm làm lợi ích chúng sinh
Bồ tát các ông phải nguyện xiễn dương kinh
Phải ghi nhớ hầu lưu truyền các cõi.”

Lúc bấy giờ Định Tự Tại Vương Bồ Tát
Bạch Phật rằng: “Xin Phật chớ bận tâm
Nơi Diêm Phù nương Phật lực, uy thần
Nguyện quảng diễn kinh này làm lợi ích”.
Nói dứt lời liền chắp tay cung kính

Đảnh lễ Thế Tôn mà từ tạ lui chân.

Lúc bấy giờ, bốn vị đại thiên vương
Cùng đứng dậy chắp hai tay đãnh lễ
Bạch Phật rằng:
“Địa Tạng Bồ Tát như xưa đà hoằng thệ
Đến ngày nay chưa viên mãn nguyện ngôn
Nguyên do gì lại phát nguyện vô cùng
Xin Phật dạy cho chúng con rõ biết”.
Phật dạy rằng: “Hy hữu thay,
Nguyện Bồ Tát thiên thu như bất tuyệt
Vào tử sinh rộng độ cõi sa bà
Trong sáu đường hằng qua lại, lại qua
Lòng từ mẫn cứu chúng sinh thoát khổ
Nay Ta sẽ vì các ông mà nói rõ.

Này các vị thiên vương,
Vốn xưa nay Bồ Tát Địa Tạng Vương
Tùy phương tiện khế cơ mà giáo hóa
Gặp kẻ sát sinh, thuyết về tai họa
Nhân chẳng lành nên thọ mạng ngắn thay.
Gặp kẻ trộm của người, dạy quả bần cùng
Kẻ dâm loạn, bồ câu là quả báo.

Quyến thuộc đấu tranh do nhân ác khẩu
Kẻ khinh khi mắng nhiếc, hủy báng người
Thân sinh ra lưỡi ngắn, khó thốt lời
Kẻ sân hận, thọ lấy thân tàn phế
Kẻ bỏn xẻn, mong cầu không như ý
Kẻ uống ăn vô độ, chẳng điều nhu
Thì thọ thân đói khát, cổ đớn đau
Kẻ săn bắn thì mạng thân khó giữ
Với mẹ cha thường bội tình, nghịch tử
Khi thọ thân chịu hoạn nạn, tai ương
Nếu là người ưa thích đốt phá rừng
Thọ quả báo mê cuồng cho hết kiếp.
Lại những kẻ làm mẹ cha ác hiểm
Thọ nhận thân chịu hình phạt đòn roi.
Nếu là người giăng lưới bẫy thú cầm
Thọ quả báo chia ly cùng quyến thuộc.
Nếu là kẻ hủy báng Tăng, Pháp, Phật
Thọ nhận thân đui, điếc hoặc ngọng, câm
Sinh thân trong ác đạo chẳng ngày cùng
Chịu ức kiếp chuyển luân trong địa ngục.
Nếu là kẻ nói những lời không thực
Vu báng tăng ni khiến bị ô danh
Tất thọ thân vào chốn của súc sanh.

Ăn sinh mệnh, chém, đâm rồi chiên, nấu
Quả luân phiên phải đời đời thọ báo.
Giới trì trai không gìn giữ uy nghiêm
Thác sinh vào loài thú đói trả đền
Kẻ phá giới cũng như người tùy hỷ.
Lại những kẻ bỗng dưng mà phá hủy
Vật người cần cũng chẳng chút nương tay
Thác sinh thân thiếu hụt vật hằng ngày
Cầu chẳng được bởi do lòng phung phí.
Nếu là kẻ cống cao, lòng vị kỷ
Quả báo làm tôi tớ phục dịch người
Nếu là người ưa ly gián đôi nơi
Thọ quả báo sinh ra không có lưỡi.
Nếu có kẻ tà kiến là mạn lưới
Thác sinh vào biên địa chịu cơ hàn
Chốn nghèo cùng khốn khổ phải nương thân
Do kiến giải sai lầm, không quy củ."

Phật lại dạy rằng:
"Tập khí xấu ác từ ý, thân và khẩu
Trong cõi Diêm Phù, nay Ta chỉ lược qua
Nghiệp cảm chúng sinh sai khác số hằng sa
Dùng phương tiện trăm ngàn lần giáo hóa

Trước thọ báo, sau ngục môn sa đọa

Số kiếp không cùng, bao giờ mới thoát thân

Vì thế cho nên, hỡi Tứ Đại Thiên Vương!

Các ông phải vì chúng sinh gìn giữ

Bảo vệ người, bảo vệ muôn nghìn cõi

Chớ để cho nghiệp mê hoặc trời người".

Thiên vương nghe lời Phật luống ngậm ngùi

630. Cùng rơi lệ, chắp hai tay lui bước.

(Hết Quyển Thượng)

Quyển Trung

PHẨM THỨ NĂM

DANH HIỆU CỦA ĐỊA NGỤC

Lúc bấy giờ Ngài Phổ Hiền Bồ Tát

Bạch lời cùng Bồ Tát Địa Tạng Vương

Xin hãy vì tứ chúng, cõi trời, rồng

Thời hiện tại, vị lai mà nói rõ

Danh và hiệu của khắp tầng địa ngục

Cùng các nơi kẻ thọ tội đọa sa

Tại Diêm Phù và tại cõi ta bà

Khiến thấu hiểu thế nào là ác quả”.

Liền đáp lời rằng: “Vâng, thưa nhân giả
Nay tôi nương vào Phật lực uy nghiêm
Và oai thần của Đại Sĩ Phổ Hiền
Tên địa ngục, việc hành hình lược thuyết.

Phương đông Diêm Phù nơi không nhật nguyệt
Có núi Thiết Vi một dãy tối đen
Trong núi kia lại có những ngục môn
Cực Vô Gián,
(phải trả báo ngày đêm không dừng lại)
Đại A Tỳ (cực hình không gián đoạn)
(Hình cụ bốn sừng) ngục Tứ Giác là đây
Ngục Phi Đao (không ngớt ngọn dao bay
Chém xối xả trên thân người phạm tội)
Ngục Hỏa Tiễn (tên lửa phập phừng dữ dội)
Ngục Giáp Sơn (như núi ép nát tội nhân)
Ngục Thông Thương (giáo đâm thủng ngang lưng)
(Xe sắt cán người) Thiết Xa là tên ngục.
Ngục Thiết Sàng (giường sắt nung hừng hực)
Ngục Thiết Ngưu (trâu sắt húc vào thân)
Ngục Thiết Y (áo sắt lửa bọc tội nhân)

Ngục Thiên Nhẫn (ngàn dao đâm một lúc).
(Lửa sắt giẫm người) Thiết Lư là tên ngục
(Nước đồng sôi) tên ngục gọi Dương Đồng
Bào Lạc ngục môn (tên gọi ngục cột đồng)
Ngục Lưu Hỏa (lửa như cuồn cuộn chảy).
Ngục Canh Thiệt (dùng cày mà cày lưỡi)
(Ngục chém đầu) tên Tỏa Thủ ngục môn
Có ngục tên Thiên Cước (ngục đốt chân)
Lại có ngục mang tên là Đạm Nhãn
(Nhiều diều hâu mổ tội nhân ăn mắt)
Ngục Thiết Hoàn (viên sắt đập vào người).
Trong ngục Tranh Luận (quỷ quát mắng không thôi)
(Ngục rìu sắt chặt đầu) Thiết Phu tên gọi.
Ngục Đa Sân (tội nhân luôn tranh cãi
Bởi hận sân nên thọ báo tại ngục này).
Khiếu Hoán là tên ngục (tiếng buốt tai)
Ngục Bạt Thiệt (rút lưỡi người phạm tội).
Ngục Phẩn Niệu (uống ăn phân, nước tiểu)
(Như bị khóa còng) là Đồng Tỏa ngục môn
Hỏa Tượng, Hỏa Cẩu, Hỏa Mã, Hỏa Ngưu
(Bốn địa ngục, bốn thú thân bốc lửa).
Hỏa Sơn, Hỏa Thạch (núi và đá lửa)
(Tiếp theo là giường lửa) ngục Hỏa Sàng

Ngục Hỏa Lương (lửa cháy đỏ cột rường)

(Chim Ó lửa) Hỏa Ưng là tên gọi.

Ngục Cứ Nha (cưa răng người phạm tội)

Ngục Bác Bì (tước lột cả làn da)

Ẩm Huyết ngục môn (uống máu không tha)

Ngục Thiêu Thủ (đốt tay người tạo ác).

(Quả báo đốt chân) ngục môn Thiêu Cước

Đảo Thích ngục môn (đâm ngược người treo)

Ngục Hỏa Ôc (nơi lửa với lửa nối theo)

Ngục Thiết Ôc (là một gian nhà sắt).

Ngục Hỏa Lang (chó sói phừng lửa rực)

Ngoài ra còn những loại ngục khác nhau

Tên ngục môn, số lớn nhỏ, ít nhiều

Hoặc ba bốn, hoặc trăm ngàn chẳng giống."

Lại thưa rằng:

"Quả ác báo tùy nghiệp mà chiêu cảm

Như núi Tu Di, nghiệp lực ấy ngang bằng

Thâm sâu thì sánh với cả đại dương

Đều có thể làm chướng ngăn thánh đạo

Dù điều ác nhỏ chúng sinh chớ nên gây tạo

Lầm tưởng rằng chẳng có tội vạ chi

Quả báo kia lúc chết phải mang đi

Dù lớn nhỏ, mảy may đều thọ tội
Thân thiết như cha con, mỗi người khác lối
Gặp gỡ nhau ai chịu khổ cho ai".

Lại thưa rằng:
"Nay tôi nương vào thần lực Như Lai
Kể tội báo hành hình nơi địa phủ".
Ngài Phổ Hiền đáp rằng:
"Tam ác đạo tội báo đà biết đủ
Nay mong lời từ nhân giả nói ra
Khiến chúng sinh đời mạt pháp nghe qua
Tâm kinh hãi mà quy về Phật đạo".

Ngài Địa Tạng thưa rằng:
"Ngục kéo lưỡi cho trâu cày trên lưỡi
Ngục moi tim khiến quỷ Dạ Xoa ăn
Ngục nước sôi sùng sục nấu tội nhân
Trụ đồng đỏ áp vào thân nóng bỗng
Ngục lửa dữ tràn theo thân tội phạm
Ngục giá băng buốt lạnh cả toàn thân
Ngục hôi dơ đầy nước tiểu với phân
Có loại ngục chùy gai bay các hướng
Có loại ngục giáo thương nung đỏ rực

Ngục đánh người vào ngực hoặc vào lưng

Có ngục môn thiêu đốt cả tay chân

Có loại ngục rắn quấn người mổ, cắn

Có địa ngục nát thân vì chó sắt

Ngục kéo lôi lừa sắt nặng muôn phần".

Lúc bấy giờ, Bồ Tát lại thưa rằng:

"Chốn địa ngục có trăm ngàn khí cụ

Hoặc là đá, lửa, là đồng, là sắt

Bốn loại này do ác nghiệp mà sanh

Một ngục môn chừng ấy khổ đã đành

Huống chi có cả trăm ngàn lao ngục

Nay tôi nương uy thần và Phật lực

Nói lược qua cảnh khổ ấy mà thôi

Nói rộng ra thì chẳng thể đủ lời

739. Đến hết kiếp cũng không sao tường tận".

PHẨM THỨ SÁU

NHƯ LAI TÁN THÁN

Lúc bấy giờ, khắp chân thân Đức Phật

Phóng quang minh chiếu cõi Phật hằng sa

Tiếng Phật vang động (như tiếng đại pháp loa)

Thông báo khắp gần xa muôn cõi nước:
“Hãy lắng nghe, hỡi các chư Bồ Tát
Nhân, phi nhân, trời, quỷ, các loài rồng
Nghe lời Ta xưng tán Địa Tạng Vương
Tâm từ mẫn hiện mười phương thế giới
Uy thần lực cứu tội đồ các cõi
Sau khi Ta diệt độ, hỡi các ông
Các cõi trời, Bồ tát, quỷ và rồng
Dùng phương tiện giữ gìn kinh Địa Tạng
Khiến chúng sinh chứng Niết Bàn an lạc”.

Phật dứt lời, trong pháp hội đông đầy
Bồ Tát tên Phổ Quảng chắp hai tay
Bạch cùng Phật: “Nay con nghe tiếng Phật
Tán thán oai linh Địa Tạng Vương Bồ Tát
Đại uy thần công đức khó lượng phân
Nguyện Thế Tôn vì mạt pháp chúng dân
Mà tuyên thuyết quả, nhân và ích lợi.
Ngài Địa Tạng vì trời, người các cõi
Khiến thiên long bát bộ các chúng sinh
Trong đời sau đều tiếp thọ, kính tin
Đội ân Phật và tuân lời Phật thuyết”.

Lúc bấy giờ Phật bảo Phổ Quảng Bồ Tát
“Hãy lắng nghe, hãy khéo lắng lòng nghe
Ta vì các ông lược nói phước đức kia
Khi Địa Tạng làm trời người lợi ích”
Ngài Phổ Quảng bạch rằng: “Con cung kính
Hoan hỷ nghe lời dạy của Thế Tôn”.

Phật dạy rằng:
“Đời vị lai, thiện nam tử, nữ nhân
Nghe danh hiệu Địa Tạng Vương Bồ Tát
Liền chắp tay đảnh lễ mà tán thán
Mắt không rời chiêm ngưỡng nét dung quang
Quả báo kia, ba mươi kiếp phá tan
Thoát tội khổ vượt qua vòng báo chướng
Nếu có kẻ tô vẽ hình, đắp tượng
Dùng keo sơn, vàng, đất, tạc tượng hình
Rồi một lòng chiêm bái đức uy linh
Thời kẻ ấy chẳng sa vào ác đạo
Một trăm lần thác sinh trời Đao Lợi
Hết phước trời phải sinh xuống nhân gian
Tái sinh thân vào ngôi vị quốc vương
Lợi ích lớn vẫn không hề mất mát
Nếu người nữ thấy thân mình nhàm chán

Mang hoa thơm, gấm lụa đến cúng dường
Hoặc lòng thành trước tôn tượng dâng hương
Cứ như vậy, thân tâm không thối chuyển
Khi mãn báo thân, trăm ngàn muôn kiếp
Chẳng thác sinh vào cõi có nữ nhân
Huống chi là phải thọ lại nữ thân
Nếu chẳng phải do từ bi lập nguyện

Này Phổ Quảng,
Nếu người nữ trong thân nhiều tật bệnh
Lòng chí thành chiêm bái khoảng bữa ăn
Sẽ được vẹn toàn đầy đủ thân căn
Sinh vào chốn cung vàng, dòng trưởng giả.

Này Phổ Quảng,
Nếu có kẻ trước tượng hình trổi nhạc
Cất lời ca tán thán hoặc khuyên lơn
Khiến người đời cung kính Địa Tạng Vương
Kẻ như vậy, quỷ thần theo bão hộ
Đời hiện tại, vị lai lìa tai họa
Việc dữ hung không để vướng vào tai
Huống chi là phải thọ nhận việc này.

Lại nữa này Phổ Quảng,

Trong đời sau, ác nhân và ác quỷ

Thấy nữ nam quy kính Địa Tạng Vương

Sinh ra lòng cười cợt chẳng biết dừng

Giục kẻ khác cùng khinh chê, nhạo báng

Dù chế giễu sau lưng hay trước mặt

Dù nhiều người cho đến chỉ một người

Khi một ngàn Đức Phật diệt độ rồi

Kẻ ấy vẫn còn trong A Tỳ ngục

Khi thoát kiếp lại thọ thân ngạ quỷ

Ngàn kiếp sau lại làm giống súc sanh

Ngàn kiếp sau mới có thể thác sinh

Dòng hạ tiện, các căn không đầy đủ.

819. Các nghiệp ác theo tâm mà che phủ

Chẳng bao lâu nẻo ác lại là đường

Này Phổ Quảng,

Chỉ sinh lòng nhạo báng sự cúng dường

Mà phải chịu quả kia như thế ấy

Huống chi kẻ sinh ác tâm hủy diệt.

Này Phổ Quảng,

Trong đời sau nếu có người nam, nữ

Nằm liệt trên giường, sống chết cũng chẳng an
Mộng từng đêm thấy ác quỷ, người thân
Theo lối hiểm dạo chơi cùng ma quỷ
Hoặc trong mơ thấy nhiều loài yểm mỵ
Trải bao lần, tháng tháng lại năm năm
Thân gầy mòn, trong mộng khóc thảm thương
Đều do nghiệp chưa phân khinh hay trọng
Mắt phàm tục khó am tường lý đạo
Vậy hãy nên trước tôn tượng trì kinh
Nguyện cúng dường, thí xả vật tùy thân
Mà người bệnh trước kia luôn yêu mến
Dùng tài vật để dâng hương, thắp nến
Hoặc tạc hình, đắp tượng Phật cúng dường
Trước bệnh nhân khiến thấy hiểu tỏ tường
Ba lần xướng họ tên người bệnh tật
Dù lúc ấy các thức đà phân tán
Hơi thở đà thoi thóp tựa ngưng thần
Luôn bảy ngày lớn tiếng tụng biến kinh
Khi bỏ xác, nghiệp tội đều giải thoát
Ngay cả đến năm tội là Vô Gián
Cũng đồng thời vĩnh viễn được thoát ra
Khi thác sinh thường nhớ kiếp đã qua.

Này Phổ Quảng,

Huống chi kẻ thiện nam, người thiện nữ
Tự chép kinh hoặc bảo kẻ chép kinh
Tự vẽ hình, hoặc bảo kẻ vẽ hình
Hẳn thọ nhận quả vô cùng lớn rộng
Nếu có người thấy kinh liền trì tụng
Dù chỉ trong nhất niệm mở lòng khen
Ông nên dùng ngàn phương tiện khuyên răn
Khiến kẻ ấy giữ tâm không thối thất
Hiện tại vị lai được bất tư nghì công đức.

Lại nữa này Phổ Quảng,

Nếu có chúng sinh trong cơn mộng mị
Thấy mơ màng hình bóng các quỷ thần
Hoặc buồn rầu hoặc kinh hãi van lơn
Hình bóng ấy là mẹ cha, quyến thuộc
Trong một đời hoặc trăm đời thuở trước
Còn đọa trong ác đạo chửa thoát thân
Khó trông mong vào năng lực phước ân
Nên báo mộng mong cầu dùng phương tiện
Giúp thoát khỏi chốn ngục hình ác hiểm.

Này Phổ Quảng,

Ông nên dùng thần lực khiến vong linh
Đối trước chư Phật, chư Bồ Tát tượng hình
Tự tụng đọc hoặc nhờ người tụng đọc
Bản kinh này, ba lần hoặc bảy lượt
Được nghe kinh các quyến thuộc kẻ kia
Siêu thoát nên không còn thấy hiện về.

Lại nữa này Phổ Quảng,
Vào đời sau có những người hạ tiện
Kẻ mất tự do cho đến hạng nô tỳ
Phải biết tự nghiệp xưa, nên sám hối quy y
Trước tôn tượng nên nhất tâm đảnh lễ
Từ một ngày đến bảy ngày xưng niệm
Một vạn lần danh hiệu Địa Tạng Vương
Ngàn vạn đời sau khi mãn báo thân
Dứt khổ tam đồ, sinh nơi tôn quý.

Này Phổ Quảng,
Đời vị lai, nơi Diêm Phù thế giới
Từ nơi nhà Sát Lợi, Bà La Môn
Hoặc cư sĩ, trưởng giả, tất cả giống dòng
Có sản phụ vừa đến kỳ sinh đẻ
Trong bảy ngày hãy sớm vì con trẻ

Tụng đọc biến kinh bất khả suy lường
Hoặc niệm danh Bồ Tát một vạn lần
Các oan báo do đây mà giải hạn
Thêm an ổn, dễ nuôi, tăng thọ mạng
Nếu là người nương phước lực thọ thân
Càng an vui, tăng trưởng tuổi thế gian.

Này Phổ Quảng,
Trong mỗi tháng, vào các ngày mùng một
Tám, mười bốn, mười lăm, mười tám, hăm ba
Hăm bốn, hăm tám, hăm chín, ba mươi
Ngày kết tập, thẩm định bao nghiệp tội
Cõi Diêm Phù, cử chỉ, động niệm đều lầm lỗi
Hà huống còn buông thả giết hại nhau
Lại tà dâm, trộm cắp, với tự cao
Trăm ngàn tội, không chi là không nghiệp
Mười ngày trai, nếu chúng sinh đối diện
Trước tượng hình Bồ Tát, Phật, Thánh Hiền
Tụng biến kinh, trong khoảng một do tuần
909. Khắp bốn hướng đông tây và nam bắc.
Không tai nạn, trẻ, già, xa nẻo ác
Trăm ngàn năm vĩnh viễn gặp duyên lành
Mười ngày trai, mỗi mỗi tụng biến kinh

Đời hiện tại, gia đình không bệnh tật
Sung mãn gia cư, dư ăn, dư mặc.

Lại này Phổ Quảng,
Phải biết rằng Địa Tạng Vương Bồ Tát
Có trăm ngàn muôn ức đại uy linh
Bất khả tư nghì lợi ích chúng sinh
Diêm Phù có nhân duyên cùng Đại Giác
Nếu chúng sinh nghe được danh Bồ Tát
Hoặc là nghe dăm ba chữ, một câu
Hoặc một bài thi kệ, tâm vô ưu
Được an lạc, và cực kỳ huyền nhiệm
Trăm ngàn vạn đời sau thân nhu nhuyến
Sinh vào nơi tôn quý, dáng đoan trang".

Lúc bấy giờ,
Phổ Quảng Bồ Tát nghe lời Phật tán dương
Liền quỳ lạy, chắp hai tay bạch Phật:
"Con vốn biết bất tư nghì nguyện lực
Nhưng cũng vì muốn sanh chúng đời sau
Được tận tường lợi ích mới thỉnh cầu
Xin Đức Phật vì chúng sinh rộng nói
Con đảnh lễ, xin nhất tâm lãnh hội

Bạch Thế Tôn, thế nào gọi tên kinh
Khiến pháp truyền đến khắp cả chúng sinh?”.

Phật dạy rằng:
“Quyển kinh này có cả ba tên gọi
Thứ nhất là Địa Tạng Bổn Nguyện Kinh
Cũng gọi là Địa Tạng Bổn Hạnh Kinh
Cũng còn gọi Địa Tạng Bổn Thệ Lực
Do Bồ Tát lâu xưa muôn vạn ức
Từng phát ra đại nguyện lợi chúng sanh
Nên các ông phải y nguyện lưu hành”.

Ngài Phổ Quảng nghe dứt lời Phật dạy
Chắp hai tay đảnh lễ Phật, lui chân.

PHẨM THỨ BẢY

LỢI ÍCH CHO CẢ KẺ CÒN, NGƯỜI MẤT

Lúc bấy giờ Địa Tạng Vương bạch Phật:
“Bạch Thế Tôn, con quán sát chúng sinh
Cõi Diêm Phù, khi khởi niệm, động tâm
Nhất nhất sự không chi là không tội

Chúng sinh chối bỏ việc làm thiện lợi
Số đông người dễ thối thất sơ tâm
Gặp ác duyên thì ác niệm gia tăng
Ví như kẻ trong bùn khiêng đá nặng
Hai chân lún sâu càng lúc càng lận đận
Nếu gặp người hiền gánh bớt được đôi phần
Hoặc gánh giùm cả số lượng nặng mang
Vì kẻ trí có được nguồn đại lực
Lại phù trợ, khuyến khích chân mạnh bước
Đến đất bằng, phải biết lối hiểm nguy
Không nên còn muốn trở lại đường này.

Bạch Thế Tôn,
Từ vụn vặt thói xấu người phát khởi
Rồi lâu dần đến số lượng lớn lao
Cho đến ngày số mạng chẳng còn bao
Cha mẹ hoặc người thân nên tạo phước
Như giúp vốn cho chặng đường phía trước
Thắp đèn dầu hoặc kết lọng, treo phan
Tụng đọc kinh, đắp tượng Phật, thánh nhân
Niệm Bồ Tát, Bích Chi, và Phật hiệu
Mỗi mỗi danh xưng vào tận tai, thấu hiểu
Hoặc nghe từ bản thức của bệnh nhân

Theo nghiệp gây mà suy lượng quả nhân
Lực chiêu cảm tất sa vào ác báo
Nhờ quyến thuộc gieo nhân duyên thánh đạo
Tội nghiệp kia tất cả được tiêu tan
Bốn mươi chín ngày sau lúc bỏ thân
Nếu quyến thuộc thêm việc lành gây tạo
Người chết ấy vĩnh viễn xa ác đạo
Sinh cõi trời người, thụ hưởng an vui
Quyến thuộc kia được lợi ích hiện đời.

Bạch Thế Tôn,
Vì lẽ đó con hướng về Đức Phật
Cùng các hàng bát bộ, và thiên long
Nhân, phi nhân, cùng các cõi trời, rồng
Khuyên sanh chúng cõi Diêm Phù ghi nhận
Ngày người thân qua đời nên cẩn thận
Không sát sinh hại vật tạo ác nhân
Cũng không nên bái tế các quỷ thần
Không cầu đảo loài tà ma, yêu quái.
Bởi vì sao?
Việc cúng tế khiến sinh lòng sát hại
Không mảy may lợi ích kẻ bỏ thân
Kết ác duyên khiến nghiệp tội càng thâm

Nếu hiện tại, vị lai, tu thánh quả

Lẽ ra sinh cõi trời người nhàn hạ

Nhưng vì người thân thuộc tạo ác nhân

Khiến kẻ kia cùng phải biện phải phân

Nên trì trệ thác sinh nơi tôn quý

Huống chi người chết lúc sinh thời ích kỷ

Y cứ vào bổn nghiệp đọa đường tà

Sao đành lòng khiến nghiệp tội tăng gia

Ví như kẻ đi đường xa đói khát

Lại trên thân nhiều hành trang gánh vác

Gặp người quen gởi thêm vật mang về

Thế nên càng khốn đốn bước nặng nề.

Bạch Thế Tôn, con quán thấy

Chúng sinh cõi Diêm Phù trong pháp Phật

Làm việc lành một giọt nước, sợi lông

Hoặc nhỏ như hạt cát, dúm bụi hồng

Nhất nhất việc đều tự mình ích lợi.”

Nói dứt lời, lúc ấy trong pháp hội

Trưởng giả tên Đại Biện chắp tay thưa

(Vốn chứng vô sanh nhiều kiếp lâu xưa

Nay ứng hiện thọ thân mà hóa độ)

“Thưa Đại Sĩ,

Chúng sinh Diêm Phù, gái trai, lớn nhỏ
Nếu tạo nhân lành, hoặc thiết trai tăng
Có thể nào khiến người chết siêu thăng?”.

Đáp lời rằng:
“Này trưởng giả, nay tôi nương Phật lực
Vì chúng sinh đời hiện tại, vị lai
Lược nói về sự việc ấy cùng ngài.
Này trưởng giả,
Nếu chúng sinh trong ngày thân sắp rã
Tai được nghe danh hiệu Phật diệu vi
Được nghe danh Bồ Tát, hoặc Bích Chi
Dù người ấy tạo tội hay không tạo
Đều giải thoát, xa lìa nơi ác đạo.

Lại như có người nam và người nữ
Lúc sống không gieo bất cứ thiện nhân
Lại tạo nhiều nghiệp tội, lúc bỏ thân
Được quyến thuộc tạo phước lành nhỏ, lớn
Các thánh sự, trong bảy phần công đức
Được một phần, quyến thuộc được sáu phần
Vì thế nên, thiện nam tử, nữ nhân
Nghe lời thuyết, cố tự tu tự độ

Thì tất hưởng trọn vẹn công đức đó
Quỷ vô thường không hẹn lúc đến đi
Thần thức mịt mờ chưa định nghiệp tội gì
Như ngây điếc trong bảy tuần bỏ xác
Hoặc hồn phách đang chờ nghe luận án
Thẩm định xong, tùy theo nghiệp thọ sanh
Lúc còn mông lung, chưa phân định rõ rành
Vạn sầu khổ, huống chi vào cõi dữ
Người đã chết suốt bảy tuần tư lự
Ngóng trông hàng quyến thuộc tạo đức ân
Cứu giúp cho thần thức của người thân
Quá thời hạn, theo nghiệp mà thọ báo
Nếu có tội, trăm ngàn năm khó thoát
Nói chi vào Vô Gián chốn ngục môn
Vạn kiếp qua hình phạt trải từng cơn
Chịu đau khổ biết bao giờ ra khỏi.

Lại nữa, này trưởng giả,
Khi mạng chung, cúng chay cầu giảm tội
Chớ đổ bừa, vung vãi các thức ăn
Phẩm vật kia, trước dâng Phật, hiến Tăng
Nếu trái phép, người qua đời thiếu phước
Nếu kỹ lưỡng, một lòng dâng cúng trước

Trong bảy phần công đức, được một phần

Bởi thế nên, khi thân quyến bỏ thân

Nếu có thể thiết trai tăng cầu khẩn

Khiến kẻ sống, người qua đời lợi nhuận.”

Nói dứt lời, tại cung trời Đao Lợi

Cõi Diêm Phù có vô số quỷ thần

Đồng phát sinh vô lượng Bồ đề tâm

1066. Vị trưởng giả chắp hai tay lui bước.

PHẨM THỨ TÁM

CÁC DIÊM VƯƠNG VÀ QUYẾN THUỘC KHEN NGỢI

Lúc bấy giờ, từ núi Thiết Vi

Vô lượng quỷ vương và Diêm La thiên tử

Cùng đến cung Đao Lợi, chỗ Thế Tôn

Đây là tên của tất cả quỷ vương

Là Ác Độc (bởi xấu xa cực điểm)

Là Đa Ác (bởi trị người hung hiểm)

Là Đại Tranh (đối phó kẻ láu liêng)

Bạch Hổ quỷ vương (đầu hổ trắng dính liền)

Quỷ Huyết Hổ (máu me trên đầu hổ)

Quỷ Xích Hổ (toàn thân, đầu hổ đỏ)

Quỷ Tán Ương (gieo rắc các tai nàn)

(Biết bay cao nên tên gọi) Phi Thân

(Như điện chớp) Điện Quang là tên gọi

Quỷ Lang Nha (hàm răng như răng sói)

Thiên Nhãn quỷ vương (ngàn con mắt trên thân)

Đạm Thú quỷ vương (ăn thịt giống thú cầm)

Quỷ Phụ Thạch (dùng lưng khuân đá nặng)

Quỷ Chủ Hao (mang đến tin hao tán)

(Khiến nạn tai) là Chủ Họa quỷ vương

Chủ Thực quỷ vương (lo quy định uống ăn)

Chủ Tài quỷ (mang cho người tài lộc)

Quỷ Chủ Súc (trông coi loài súc vật)

Quỷ Chủ Cầm (cai quản giống chim muông)

(Cai quản thú) là Chủ Thú quỷ vương

Chủ Mỵ quỷ (cai quản loài yêu mỵ)

Quỷ Chủ Sản (trông coi người sinh nở)

Chủ Mạng quỷ vương (cai quản mạng chúng sanh)

Chủ Tật quỷ vương (bệnh tật phải điều hành)

Quỷ Chủ Hiểm (trông coi về hiểm nạn)

Quỷ Tam Mục (ba mắt hình tam giác)

Tứ Mục quỷ vương (có bốn mắt hình vuông)

Ngũ Mục quỷ vương (năm con mắt khác thường)

(Cai quản lửa) là Thất vương Kỳ Lợi

(Về đại hỏa) Thất vương Đại Kỳ Lợi

Kỳ Lợi Xoa vương, Đại Kỳ Lợi Xoa vương

A na Tra vương, Đại A na Tra vương

Mỗi mỗi quỷ ngụ Diêm Phù quản thủ

Các quỷ vương cùng Diêm La thiên tử

Nương uy thần Phật lực, Địa Tạng vương

Cùng đến nơi cõi Đao Lợi thiên cung

Cung kính đứng thẳng hàng trên một lối.

Lúc bấy giờ,

Diêm La Thiên Tử chắp hai tay, quỳ gối

Bạch Phật rằng: "Kính bạch Đức Thế Tôn

Nay chúng con cùng với các quỷ vương

Nương Phật lực và uy thần Bồ Tát

Đến pháp hội trên cung trời Đao Lợi

Được phước lành và lợi ích khéo thay

Nay trong con có một mối nghi này

Nguyện cầu được bậc từ bi rộng nói".

Phật dạy rằng: "Tùy ý ông mà hỏi

Ta vì ông giải thích rõ ngọn nguồn."

Lúc bấy giờ,

Diêm La Thiên Tử chiêm lễ Đức Thế Tôn

Nhìn Bồ Tát rồi bạch cùng Đức Phật:

“Bạch Thế Tôn,

Con quán thấy Địa Tạng Vương Bồ Tát

Dùng hằng muôn phương tiện trong sáu đường

Độ chúng sinh không từ chối nhọc nhằn

Đại Bồ tát lực thần thông khó thấu

Nhưng chúng sinh vừa thoát vòng tội báo

Chẳng bao lâu lại sa đọa lạ thay!

Bạch Thế Tôn,

Thần lực Bồ tát khó nghĩ, khó suy

Chúng sinh lại không nương về đường thiện

Ngỏ hầu được thoát nẻo tà vĩnh viễn

Nguyện Thế Tôn thuyết giải khiến tận tường”.

Phật dạy rằng:

“Cõi Diêm Phù tánh khí chúng cang cường

Khó điều phục, dù đã trăm ngàn kiếp

Đại Bồ Tát từng tận tâm cứu vớt

Các chúng sinh khiến họ thoát bến mê

Cả những người tội báo đọa tam đồ

Dùng phương tiện nhổ nghiệp duyên ô trược

Khiến chúng sinh hiểu đâu là việc trước

Trong các đời tại cõi Diêm Phù Đề

Nhưng chúng sinh kết ác tập nặng nề

Vừa ra khỏi tức thời sa đọa lại

Nhọc lòng Bồ tát trải qua hằng kiếp hải

1146. Hết một lòng độ thoát các chúng sinh

Ví như người lạc lối quẩn rồi quanh

Vào đường hiểm gặp Dạ Xoa ác quỷ

Gặp rắn, sói, bò cạp cùng sư tử

Người mê kia, chốc lát gặp hiểm nguy

Nếu có người tri thức biết thuật hay

Khéo ngăn chận Dạ Xoa và độc hại

Chợt nhìn thấy kẻ kia đang mê mải

Đi vào nơi hiểm nạn, vội kêu rằng:

“Này, người ơi! Ông có pháp thuật chăng

Cớ sao lại đi vào trong hiểm hại?”

Người lạc lối nghe kêu liền dừng lại

Biết là nơi nguy khốn, muốn lui chân

Người trí kia đưa tay dẫn, ân cần

Thoát lối hiểm, tránh xa nơi độc ác

Đưa đến chỗ thiện lành và an lạc

Lại bảo rằng: “Này hỡi kẻ lạc lầm

Kể từ nay chớ vào nẻo mê tâm

Khi dấn bước, thật khó lòng ra khỏi

Tính mạng ắt khó mà không bị hại.”
Người lầm đường cảm động, lúc chia tay
Người trí kia lại căn dặn lời này:
“Nếu thấy kẻ thân quen, nam hoặc nữ
Hãy bảo họ đó là con đường dữ
Nếu bước vào mất tính mạng như chơi
Chớ để cho họ tự hủy hoại đời”.

Bởi thế nên, Địa Tạng Vương Bồ Tát
Đầy đủ đại bi cứu chúng sinh khổ hoạn
Khiến thác sinh nơi các cõi trời, người
Hưởng thụ cảnh nhiều yên ổn, an vui
Tội nhân biết nghiệp đạo đầy độc hại
Khi được thoát không bao giờ trở lại
Như kẻ lầm đường gặp được bậc thiện nhân
Sẽ không bao giờ còn muốn quay chân
Gặp người khác liền khuyên đừng quá bước.
Thường tự nhủ: “Xưa vì tôi lầm lạc
Nay thoát rồi, không hề muốn trở vào
Nếu mê lầm lạc bước, mạng tiêu hao
Lại như có chúng sinh sa chốn ác
Bồ Tát phương tiện đưa đường giải thoát
Sinh cõi trời người, nhưng lối cũ lại về

Nếu chúng sinh kết nghiệp ác nặng nề
Tất vĩnh viễn gởi thân nơi địa ngục
Biết bao giờ có một ngày giải thoát.

Lúc bấy giờ,
Quỷ vương Ác Độc chắp hai tay cung kính
Bạch Phật rằng: “Kính bạch Đức Thế Tôn
Quyến thuộc chúng con vô lượng số đông
Ở cõi Diêm Phù khi hại người, khi lợi vật
Mỗi mỗi nghiệp báo đều không như nhất
Đi khắp nơi làm thiện ít, ác nhiều hơn
Khi qua sân nhà, làng mạc, phố phường
Nếu như có kẻ nam hay người nữ
Làm việc thiện chừng mảy lông, sợi tóc
Cho đến treo một bảo cái, một tràng phan
Dâng hương hoa trước tôn tượng cúng dàng
Hoặc đọc tụng câu kinh hay dòng kệ
Quỷ vương chúng con sẽ cúi đầu đảnh lễ
Như đảnh lễ ba đời vô lượng Như Lai
Lại khiến sai hàng tiểu quỷ có thần oai
1206. Thần Thổ Địa theo người tu che chở
Chẳng để cho các việc hiểm nghèo gần chỗ
Huống chi là cho vào cửa nhà ai.”

Đức Phật khen rằng: “Hy hữu, hy hữu thay
Nếu như thật các ông và Diêm chúa
Vì các thiện nữ nam mà ủng hộ
Ta cũng sai Đế Thích với Phạm vương
Theo giữ gìn và bảo vệ các ông”.

Phật dứt lời, quỷ vương tên Chủ Mạng
Trong pháp hội đứng lên bạch cùng Phật:
“Do nghiệp duyên con làm chủ mạng người
Việc tử sinh trong khắp cõi Diêm Phù
Con như nguyện muốn chúng sinh lợi ích
Nhưng chúng sinh không theo như con định
Nên lúc sinh và lúc tử chẳng an
Bởi vì sao?
Khi hoặc trước khi, sản phụ lâm bồn
Hàng quyến thuộc chỉ nên làm việc thiện
Khiến thổ thần vui, gia cư yên định
Giúp an lành cho cả mẹ lẫn con
Giúp thân nhân được lợi ích vuông tròn
Chớ tụ tập giết hại loài sinh vật
Lấy máu thịt uống ăn trong gia thất
Thêm sáo đàn ca hát nhạc mê ly

Khiến mẹ con xáo trộn sự an nguy.

Bởi vì sao?

Lúc người mẹ ấy khai hoa nở nhụy

Vô số quỷ yêu, võng lượng và tinh mỵ

Thấy máu tanh hôi liền muốn đến ăn

Con sai thần linh bảo vệ sự bình an

Cho cả mẹ lẫn con nhiều lợi ích

Các người ấy không hiểu nên tạo phước

Hầu mảy may báo đáp các thổ thần

Lạ lùng thay, họ giết vật để báo ân

Thêm tụ tập, tạo thành đường nhân quả

Khiến mẹ con đều tổn thương, tai họa

Ngoài ra, còn những kẻ sắp bỏ thân

Dù thiện nhân cho đến cả ác nhân

Con đều muốn họ không sa nẻo ác

Riêng với kẻ sửa sáu căn, tu phước

. Con chẳng cần hao tổn sức vì người

Nhưng lúc lâm chung lại có quỷ khắp nơi

Trong cõi dữ biến hình làm cha mẹ

Hoặc thân quyến, đưa hồn rời dương thế

Lạc vào nơi ác hiểm, chốn tam đồ.

Bạch Thế Tôn,

Các kẻ nam, người nữ cõi Diêm Phù
Lúc lìa xác, thần thức thường mê muội
Không phân biệt được chánh tà, lành dữ
Các căn tai và mắt chẳng tỏ tường
Các người thân nên thiết đại cúng dường
Tụng kinh sám, niệm Phật và Bồ Tát
Thiện duyên ấy khiến người xa đường ác
Khiến quỷ yêu, võng lượng tháo chạy dài.

Bạch Thế Tôn,
Kẻ sắp lâm chung nếu nghe được bên tai
Một Phật hiệu hoặc một Bồ Tát hiệu
Một câu kinh hoặc một dòng thi kệ
Từ trong tàng kinh điển thuộc Đại thừa.

Con thấy rằng:
Ngoại trừ Ngũ Vô Gián và tội sát hại ra
Các nghiệp ác nhỏ thảy đều thoát nạn".
Đức Thế Tôn dạy quỷ vương Chủ Mạng:
"Vì đại từ ông phát nguyện nhập tử sinh
Hầu chở che, gìn giữ vạn sinh linh
Trong hậu thế, có nữ nhân, nam tử
Đến lúc thọ sinh hoặc là thọ tử

Đại nguyện này ông chớ có lãng quên
Khiến người người thoát khổ được an bình".
Chủ Mạng quỷ vương bạch cùng Đức Phật:
"Xin Thế Tôn chớ bận lòng tư lự
Cõi Diêm Phù con luôn độ chúng sinh
Khiến an lành lúc tử lẫn lúc sinh
Nên tin tưởng vào những lời con nói
Hẳn đắc giải thoát, lại còn đại lợi."

Lúc bấy giờ,
Phật dạy Địa Tạng Vương Bồ Tát:
"Này đây là Chủ Mạng đại quỷ vương
Từng trải qua trăm ngàn kiếp thọ thân
Để bảo vệ chúng sinh trong sinh tử
Bậc đại sĩ vì từ bi nguyện làm thân quỷ
Thọ tướng quỷ vương, không phải thật thân
Qua một trăm bảy mươi kiếp rõ ràng
Sẽ thành Phật, lấy hiệu là Vô Tướng
Kiếp An Lạc, thế giới tên Tịnh Trụ
Thọ mạng ngài khó tính đếm được thay.
Này Địa Tạng Vương,
Việc của đại quỷ vương bất khả tư nghì
1294. Số được độ cõi trời người vô lượng.

PHẨM THỨ CHÍN

XƯNG DANH HIỆU PHẬT

Lúc bấy giờ, Địa Tạng Vương Bồ Tát
Bạch Phật rằng: “Kính bạch Đức Như Lai
Nay con vì các sanh chúng sau này
Mà diễn nói về các điều lợi ích
Khiến cho họ trong ngả đường sinh tử
Được mọi điều bổ ích, lợi lớn hơn
Xin Thế Tôn nghe nguyện lực của con”.

Phật dạy rằng:
“Nay ông khởi lòng đại bi cứu độ
Tất cả tội nhân trong lục đạo đến đi
Giảng diễn những điều bất khả tư nghì
Nay đúng lúc, ông hãy mau diễn thuyết
Ta chẳng bao lâu nhập Niết Bàn tịch diệt
Ông sớm mà hoàn tất nguyện của mình
Khiến Ta thôi lo lắng tất cả chúng sinh
Trong quá khứ, vị lai, và hiện tại”.

Liền thưa rằng:

“Vô lượng a tăng kỳ kiếp thời quá khứ
Phật ra đời hiệu Vô Biên Thân Như Lai
Nếu có nữ nam nghe được Phật hiệu này
Hốt nhiên lại phát sinh lòng cung kính
Liền siêu thoát bốn mươi hai trọng tội
Chốn tử sinh, hà huống họa tượng hình
Cúng dường và tán thán, kẻ nói trên
Được vô lượng và vô biên phước hạnh.

Thuở quá khứ, Phật hiệu là Bảo Tánh
Nếu người nam hoặc nữ được nghe tên
Tức thì trong khoảnh khắc quy ngưỡng phát tâm
Người như vậy,
Đạo vô thượng không bao giờ thối thất.

Thuở quá khứ, Phật Ba Đầu Ma Thắng
Nếu người nam hoặc nữ thoáng nghe tên
Được ngàn lần sinh vào Lục Dục Thiên
Huống chi là kẻ chí tâm xưng niệm.

Bất khả thuyết, bất khả thuyết A-tăng-kỳ kiếp
Phật ra đời hiệu Sư Tử Hống Như Lai
Nếu nữ nam nghe được Phật hiệu này

Nhất niệm quy y tất gặp muôn chư Phật
Phật đưa tay xoa đầu, và liền thụ ký.

Lại có Phật ra đời hiệu Câu Lưu Tôn
Nếu người nam hoặc nữ được nghe tên
Liền tán thán và chí tâm chiêm bái
Nơi pháp hội của ngàn muôn Đức Phật
Trong kiếp hiền sẽ làm Đại Phạm Vương
Được thụ ký đứng vào bậc thượng tôn.

Lại thuở quá khứ,
Phật ra đời hiệu Tỳ Bà Thi Phật
Nếu người nam hoặc nữ được nghe tên
Vĩnh viễn không sa đọa, sinh nhân thiên
Thọ cảnh diệu lạc an vui thù thắng.

Lại thuở quá khứ,
Trải vô lượng hằng hà sa kiếp số
Phật ra đời hiệu Bảo Thắng Như Lai
Nếu nữ nam nghe được Phật hiệu này
Thì vĩnh viễn không đọa sa đường ác
Thường sinh cõi trời thọ vui thù thắng.

Lại thuở quá khứ,

Phật ra đời hiệu Bảo Tướng Như Lai

Nếu nữ nam nghe được Phật hiệu này

Liền tán thán và hết lòng tôn kính

Chẳng bao lâu sẽ tựu thành quả vị

Bậc bất sinh A La Hán Tiểu thừa.

Lại thuở quá khứ,

Phật ra đời hiệu Ca Sa Tràng Như Lai

Nếu nữ nam nghe được Phật hiệu này

Thoát sinh tử trong một trăm đại kiếp.

Lại thuở quá khứ,

Phật ra đời hiệu Đại Thông Vương Như Lai

Nếu nữ nam nghe được Phật hiệu này

Thì sẽ được gặp hằng sa chư Phật

Vì người ấy mà thuyết sâu diệu pháp

Khiến thiện nhân thành tựu đạo Bồ Đề.

Lại vô số kiếp trong đời quá khứ

Chư Phật ra đời, Phật hiệu Sơn Vương

Phật Trí Thắng, Phật Tịnh Danh Vương

Trí Thành Tựu Phật, và Vô Thượng Phật

Diệu Thanh Phật, Mãn Nguyệt Phật, Nguyệt Diện Phật

Chư Phật như hằng sa khó thể thuyết thành lời

Tất cả chúng sinh trong cả ba thời

Trong cõi trời, người, hoặc nam hoặc nữ

Niệm danh hiệu Phật, được vô vàn công đức

Huống chi là niệm vô số Phật danh

Tự được lợi lớn lúc tử, lúc sanh

Cuối cùng sẽ không đọa vào nẻo ác.

Như có người sắp đến khi bỏ xác

Được một người thân thuộc niệm Phật danh

Khiến người kia,

Ngoại trừ Ngũ Vô Gián tội đã đành

Các tội khác tất nhiên đều tiêu diệt

Ngũ Vô Gián cực kỳ nặng nề khôn xiết

Rõ ràng muôn ức kiếp khó thoát ra

Lúc lâm chung nhờ người niệm Phật Đà

Tội như vậy cũng dần dần tiêu diệt

Hà huống chúng sinh tự xưng tự niệm

Sẽ được nhiều phước báu số hằng muôn

1390. Tội báo dù vô lượng cũng không còn.”

(Hết Quyển Trung)

QUYỂN HẠ

PHẨM THỨ MƯỜI

SO SÁNH NHÂN DUYÊN CÔNG ĐỨC BỐ THÍ

Lúc bấy giờ

Địa Tạng Vương từ chỗ ngồi đứng dậy

Quỳ gối nương Phật lực chắp tay sen

"Bạch Thế Tôn,

Con quán sát nghiệp đạo của chúng sinh

Thẩm định về bố thí có cao có thấp

Người thọ phước một hoặc mười đời có khác

Sự việc này con nguyện đức Thế Tôn

Thuyết giảng khiến con minh bạch ngọn nguồn".

Phật dạy rằng:

"Trước chúng hội tại cung trời Đao Lợi

Ta thuyết về so sánh đức trọng, khinh

Trong việc làm bố thí của chúng sinh

Nơi cõi Diêm Phù, ông nên nghe rõ!".

Bồ Tát bạch rằng: "Con đang nghi việc đó

Nên trong lòng ưa thích muốn được nghe".

Phật dạy rằng: "Cõi Nam Diêm Phù Đề

Có các hạng quốc vương và tể tướng

Đại trưởng giả, sát đế lợi, bà la môn trong nước

Kẻ gù lưng, tàn phế, ngọng, điếc, câm

Kẻ ngu si, mù tối, chẳng toàn thân

Khi bố thí, nếu quốc vương khiêm hạ

Vì tâm từ, cúi mình cười hòa nhã

Tự tay trao hoặc khiến kẻ đưa trao

Dùng lời dịu dàng an ủi kẻ khổ đau

Các vua ấy, phước lợi từ thí vật

Sánh công đức cúng dường hằng sa Phật.

Bởi vì sao?. Vua ấy đại từ bi

Đối kẻ khốn cùng, khuyết tật, chẳng khinh khi

Được thất bảo trăm ngàn đời không mất

Kể chi đến y phục, và dụng vật.

Lại nữa, này Địa Tạng,

Đời vị lai nếu vua chúa, bà la môn

Thấy tượng hình chư Phật, Bồ tát, Thanh văn

Tượng Duyên Giác, Bích Chi, và chùa miếu

Nếu tự thân sửa sang, cúng dường, bố thí

Ba kiếp làm Đế Thích lúc thác sinh

Thụ hưởng bao điều thù thắng, quang vinh

Nếu hồi hướng phước kia về pháp giới

Làm Đại Phạm Vương, mười kiếp sinh sắc giới.

Lại nữa, này Địa Tạng,
Đời vị lai nếu vua chúa, bà la môn
Thấy kệ kinh, tháp miếu, tượng Phật tôn
Qua năm tháng đã hao mòn, gãy đổ
Nếu phát tâm muốn sửa sang, tu bổ
Tự mình làm hoặc với người khác nhủ khuyên
Cho đến cả trăm người cùng kết pháp duyên
Vị vua ấy, thọ thân trăm ngàn kiếp
Được thân Chuyển Luân Vương (ba mươi hai tướng đẹp).
Riêng những người đồng sự hoặc đồng tâm
Trăm ngàn đời thọ thân tiểu quốc vương
Nếu kẻ ấy trước miếu đền chùa tháp
Phát sinh tâm hồi hướng bao công đức
Thì quốc vương cho đến các chúng nhân
Đều tựu thành Phật đạo chẳng còn lầm
Do vô lượng và vô biên quả báo.

Lại nữa, này Địa Tạng,
Đời vị lai nếu bà la môn, vua chúa
Gặp những người sản phụ, bệnh, lão nhân
Trong nhất niệm sinh khởi đại từ tâm

Mang y phục, thuốc thang hay thực phẩm

Bố thí cho người khiến người an ổn

Phước báu trên khó có thể suy tư

Trăm kiếp sau làm thiên chủ Tịnh Cư

Hai trăm kiếp làm chủ trời Lục Dục.

Và sau cuối sẽ tựu thành Phật đạo

Vĩnh viễn tam đồ không phải đọa sa

Trăm ngàn đời tiếng khổ chẳng nghe qua.

Lại nữa, này Địa Tạng,

Đời vị lai nếu bà la môn, vua chúa

Bố thí cho người, vô lượng phước ân

Dù ít nhiều hồi hướng phát sinh tâm

Thì sau cuối đều tựu thành Phật đạo

Huống chi là,

Đế Thích, Phạm Thiên, Chuyển Luân phước báo

Vậy cho nên hãy khéo dạy chúng sinh

Nên y theo học tập những điều trên.

Lại nữa, này Địa Tạng,

Đời vị lai ở giữa lòng Phật pháp

Nếu có nữ nhân, nam tử gieo trồng

Chút ít thiện căn như tựa mảy lông

Như sợi tóc, hoặc như là cát bụi
Vẫn không thể nói tận cùng phúc lợi.

Lại nữa, này Địa Tạng,
Đời vị lai nếu thiện nam, thiện nữ
Thấy tượng hình chư Phật, Bồ tát, Bích Chi
Tượng Chuyển Luân, mà bố thí cúng dường
Thì phước báu sẽ trở nên vô lượng
Thường ở cõi trời người an vui thụ hưởng
Hồi hướng cho pháp giới phát thiện tâm
Phước lợi kia khó thí dụ tận cùng.

Lại nữa, này Địa Tạng,
Đời vị lai nếu thiện nam, thiện nữ
Gặp kinh điển Đại thừa bởi có nhân duyên
Tai được nghe một bài kệ, một câu kinh
Phát trọng tâm, cung kính và tán thán
Bố thí, cúng dường, vô biên quả báo
Hồi hướng cho pháp giới phát thiện tâm
Phước lợi kia khó thí dụ tận cùng.

Lại nữa, này Địa Tạng,
Đời vị lai nếu thiện nam, thiện nữ

Gặp tháp Phật và kinh điển Đại thừa
Nếu kinh tốt đẹp, bố thí, cúng dường
Cung kính chắp hai tay mà chiêm bái.
Nếu cũ rách thì sửa sang, chép lại
Tự phát tâm hoặc khuyên kẻ phát tâm
Những người này ba mươi kiếp thác sinh
Được quả báo làm tiểu vương một nước
Làm Luân Vương là những người đàn việt
Trở lại dùng thiện pháp dạy tiểu vương.

Lại nữa, này Địa Tạng,
Đời vị lai ở giữa lòng Phật pháp
Nếu có nữ nhân, nam tử gieo trồng
Chút ít thiện căn như tựa mảy lông
Như hạt bụi, sợi tóc, và giọt nước
Bố thí, cúng dường, in kinh, dựng tháp
Hồi hướng về pháp giới phát thiện tâm
Công đức kia trăm ngàn kiếp thọ thân
Đều được hưởng sự an vui vi diệu
Nếu như chỉ hồi hướng cho thân thuộc
Hoặc chỉ do vì lợi ích riêng thôi
Quả báo kia chỉ hưởng được ba đời
Nếu xả một thì được muôn lần một

Cho nên, này Địa Tạng,

1515. Việc bố thí có nhân duyên như vậy”.

PHẨM THỨ MƯỜI MỘT

ĐỊA THẦN HỘ PHÁP

Lúc bấy giờ Kiên Lao Địa Thần bạch Phật:
“Bạch Thế Tôn,
Con nhất tâm từ trước đến ngày nay
Chiêm bái vô lượng Bồ Tát đại thần uy
Hằng quảng độ bất tư nghì sanh chúng
Bồ Tát Địa Tạng thệ sâu, nguyện trọng
Có nhân duyên với cõi nước Diêm Phù
Chư vị Phổ Hiền, Quán Âm, Di Lặc, Văn Thù
Trong lục độ hóa thân muôn ngàn tướng
Khi phát nguyện tất có khi hoàn nguyện
Riêng nguyện thề của Đức Địa Tạng Vương
Đi vào trong sáu cõi đến hằng muôn
Trải số kiếp như cát sông Hằng vậy.

Bạch Thế Tôn,
Con quán sát chúng sinh vị lai, hiện tại
Dùng đất đá, gỗ tre hướng mặt Nam phương,

Dựng tháp thờ Bồ tát Địa Tạng Vương
Dùng đồng sắt bạc vàng mà tạo tượng
Dâng hương, lễ bái, cúng dường, tán thưởng
Ngay nơi kia được lợi ích mười điều
Thứ nhất, đất đai, vườn tược phì nhiêu
Thứ hai, gia đạo trong ngoài đều yên ổn
Thứ ba, người chết sinh về thiên quốc
Thứ tư, người sống tuổi thọ gia tăng
Thứ năm, mong cầu thỏa ý, toại lòng
Thứ sáu, tránh được họa gây ra do nước lửa
Thứ bảy, không gặp phải nạn tai hao tổn
Thứ tám, không trải qua mộng mị, chiêm bao
Thứ chín, có chư thần bảo hộ lúc ra vào
Thứ mười, gặp mầm mống gieo trồng nhân thánh.

Bạch Thế Tôn,
Chúng sinh trong đời vị lai và hiện tại
Nếu có hàng nam tử hoặc nữ nhân
Nơi gia cư thường lễ bái, cúng dường
Thì ích lợi sẽ được như thế đó.

Lại bạch rằng,
Đời vị lai, có thiện nam, thiện nữ

Nơi gia cư có tôn tượng, tôn kinh
Thường đọc tụng kinh, chiêm bái tượng hình
Con nguyện ngày đêm luôn dùng thần lực
Bảo vệ người tránh xa phường đạo tặc
Các họa tai do nước lửa gây ra
Các việc ác bất ngờ chẳng kể gần xa
Tất cả sự thảy thảy đều trừ sạch."

Phật dạy rằng:
"Thần lực như ông, chư thần khó sánh
Bởi vì sao? Đất cát cõi Diêm Phù
Đều do ông bảo trợ trước và sau
Cho đến cỏ cây, lúa mè, gạo thóc
Cũng từ đất mà đâm chồi, nẩy lộc
Thần lực của ông là chỗ dựa nương
Với Bồ tát, ông chiêm ngưỡng, tán dương
Công đức ấy gia tăng thần lực ấy
Trăm ngàn lần vượt chư thần thường thấy
Trong đời sau, như có kẻ nữ, nam
Cúng dường Bồ tát, đọc tụng kinh vàng
Chỉ y cứ vào kinh mà tu sửa
Ông nên dùng lực thần thông che chở
Chớ để cho việc bất như ý vào tai

Huống chi là phải chịu khó khăn này.

Ngoài ra có Phạm Vương và Đế Thích
Cùng các hàng chư thiên và quyến thuộc
Theo hộ trì, gìn giữ, bảo hộ người
Vì cớ sao chư hiền thánh chẳng rời?
Do chiêm bái tượng hình, đọc kinh Địa Tạng
Khiến lìa khổ, chứng Niết Bàn an lạc
1582. Bởi thế nên được bảo vệ khôn cùng".

PHẨM THỨ MƯỜI HAI

THẤY NGHE ĐƯỢC LỢI ÍCH

Lúc bấy giờ, từ đỉnh môn Đức Thế Tôn
Phóng hào quang ra hằng muôn ngàn ức
Tướng bạch hào và tướng đại bạch hào
Tướng thụy hào và tướng đại thụy hào
Tướng ngọc hào và tướng đại ngọc hào
Tướng tử hào và tướng đại tử hào
Tướng thanh hào và tướng đại thanh hào
Tướng bích hào và tướng đại bích hào
Tướng hồng hào và tướng đại hồng hào
Tướng lục hào và tướng đại lục hào

Tướng kim hào và tướng đại kim hào

Tướng khánh vân hào và tướng đại khánh vân hào

Tướng thiên luân hào và tướng đại thiên luân hào

Tướng bảo luân hào và tướng đại bảo luân hào

Tướng nhật luân hào và tướng đại nhật luân hào

Tướng nguyệt luân hào và tướng đại nguyệt luân hào

Tướng cung điện hào và tướng đại cung điện hào

Tướng hải vân hào và tướng đại hải vân hào.

Sau khi phóng tướng hào quang như vậy

Lại xuất ra tướng vi diệu thanh âm

Bảo đại chúng, thiên long bát bộ, nhân phi nhân:

"Hãy nghe kỹ, hôm nay tại cung trời Đao Lợi

Địa Tạng Vương, ta tuyên dương, khen ngợi

Nơi cõi trời người việc lợi ích khó làm

Siêu nhân thánh, chứng thập địa, bất thối tâm

Đạo vô thượng chánh đẳng và chánh giác

Trong pháp hội có Quán Âm Bồ Tát

Từ chỗ ngồi đứng dậy, chắp hai tay:

"Bạch Thế Tôn,

Địa Tạng Bồ Tát đầy đủ đại bi

Tâm thương xót chúng sinh đầy tội khổ

Tại muôn ức cõi khắp trên thế giới

Hóa hiện ra ngàn vạn ức ứng thân
Bất tư nghì lực công đức uy thần
Con nghe được Thế Tôn và chư Phật
Đồng khen ngợi Địa Tạng Vương Bồ Tát
Dù Phật ba thời quá khứ, hiện tại, vị lai
Cùng tuyên dương công đức khó lường này
Vẫn không thể giải bày cho cùng tận.

Nay con nghe Phật bảo hàng thính chúng
Rằng Như Lai nay lại muốn tuyên dương
Việc lợi ích Bồ Tát làm trong khắp mười phương
Xin Thế Tôn vì chúng sinh mà thuyết giảng
Những việc khó lượng suy của ngài Địa Tạng
Khiến thiên long chiêm bái phước thậm thâm."

Phật dạy rằng: "Này Bồ Tát Quán Thế Âm
Ông có đại nhân duyên với sa bà thế giới
Nếu hàng trời, rồng, quỷ thần, nam nữ
Những tội nhân trong lục đạo trầm luân
Nghe danh hiệu, thấy hình tượng Quán Âm
Lòng lưu luyến, ngợi khen không nhàm chán
Các chúng sinh ấy, Bồ Đề không thối thất
Thường được sinh vào các cõi trời, người

Thọ hưởng những điều vi diệu an vui
Khi nhân quả sắp thành Phật liền biệt thọ
Vì đại từ bi với chúng sinh, thiên long bát bộ
Lại muốn nghe Ta thuyết việc bất tư nghì
Hôm nay Ta tuyên thuyết, hãy lắng nghe!".

Liền bạch rằng:
"Vâng, nay con ưa thích muốn được nghe".

Phật dạy rằng:
"Các thiên nhân khi phước trời đã hết
Tướng Ngũ Suy lần lượt thấy hiện ra
Lại có người trời chốn ác đạo đọa sa
Đúng vào lúc năm tướng này phát hiện
Mắt thấy tượng hình, tai nghe danh hiệu
Chắp hai tay chiêm ngưỡng Địa Tạng Vương
Các người trời này được phước trời tăng
Được khoái lạc, vĩnh viễn lìa ba chốn ác
Huống chi thấy tượng, nghe danh Bồ Tát
Lại mang hương hoa, chuỗi ngọc cúng dâng
Công đức kia hẳn vô lượng vô ngần.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát

Chúng sinh trong lục đạo lúc mạng chung
Tai thoáng nghe danh hiệu Địa Tạng Vương
Người ấy sẽ thoát tam đồ tội báo
Huống chi kẻ thân quyến xả y trang, của báu
Của người kia mà đắp vẽ tôn thân
Nếu là người bệnh nặng bởi quả nhân
Nương công đức cúng dường mà bình phục
Lại thêm tuổi thọ gia tăng, yên ổn.
Còn nếu như kẻ ấy đà tận số
Theo nghiệp ác kia mà đến chỗ thọ thân
Nương công đức cúng dường sinh cõi thiên, nhân
Hưởng diệu lạc, tội chướng đều tiêu tán.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát
Đời vị lai nếu thiện nam tử nữ nhân
Lúc còn bú sữa sớm mất cha mẹ, người thân
Khi khôn lớn thâm tâm thường tưởng nhớ
Đâu là chốn thác sinh trong muôn thuở
Cõi trời xa, hoặc lạc thế giới gần
Người này liền đắp tượng, vẽ chân thân
Trước tôn tượng, ngắm nhìn và chiêm bái
Từ một đến bảy ngày luôn như vậy
Người đã qua đời tất hưởng được đức ân

Nếu đọa sa vào chốn ác khó thoát thân
Nay nương dựa duyên lành mà giải thoát
Sẽ thác sinh cõi trời, người, hưởng phước
Nếu như người đủ phước đã sinh thiên
Hoặc đã thọ thân người, tôn quý, uy quyền
Nhận công đức mà phát huy nhân thánh
Trong hai mươi mốt ngày niệm danh vạn biến
Trong mộng liền thấy Bồ Tát hiển linh
Bảo rõ ràng nơi chốn kẻ thác sinh
Hoặc dùng thần lực đích thân đưa tận chốn.

Nếu mỗi ngày niệm danh một ngàn biến
Niệm luân phiên cho đến một ngàn ngày
Bồ Tát sai thần linh và các quỷ đất này
Luôn che chở trọn đời không bệnh tật
Thực phẩm, áo quần hiện đời dư dật
Nạn tai không đến cửa, huống vào thân
Phật xoa đầu thọ ký đạo thậm thâm.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát
Đời vị lai có nam tử, nữ nhân
Muốn cứu chúng sinh nên phát đại từ tâm
Muốn rời ba cõi cầu Bồ Đề giải thoát

Người như vậy thấy tượng hình Bồ tát
Nghe hiệu danh một dạ muốn quy y
Dâng hương hoa, vật báu, chiêm bái, thọ trì
Nguyện đã lập, sớm có ngày thành đạt
Không bị chướng ngại khó khăn ngăn cản.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát
Chúng sinh đời sau thiện nam, thiện nữ
Có trăm ngàn vạn ức việc mong cầu
Phải nên quy y, tán thán, cúng dường
Cung kính lễ bái tượng hình Bồ Tát
Các sở nguyện, sở cầu đều sớm được.
Nếu lại mong Bồ Tát với đại từ
Mãi mãi chở che, ủng hộ trọn đời
Trong giấc mộng thấy thân ngài cảm ứng
1712. Xoa đầu người thọ ký đạo vô thượng.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát
Chúng sinh đời sau thiện nam, thiện nữ
Đối kinh điển Đại Thừa trân trọng một lòng
Phát tâm bất tư nghì muốn đọc tụng liễu thông
Nhưng dù được bậc minh sư hướng dẫn
Những gì học được lại đều quên hẳn

Trải tháng năm đều không thể đọc thông
Thiện nhân này nghiệp đời trước chưa xong
Kinh điển Đại Thừa không thể nào đọc tụng
Hạng người này khi nghe danh thấy tượng
Liền một lòng thành kính tỏ nguồn cơn
Lại dâng hương hoa, phẩm vật cúng dường
Dâng chén nước trước tượng hình Bồ Tát
Đúng một ngày, một đêm, không sai khác
Rồi chắp tay cung thỉnh, hướng về Nam
Uống chén nước này, kiêng cử ngũ vị tân
Bảy ngày, hai mươi mốt ngày y theo ngũ giới.

Không ăn máu thịt chúng sinh, lòng gìn giữ
Trong chiêm bao thấy Bồ Tát hiện ra
Đến trước người rưới nước quán đảnh cho
Lúc thức giấc trí thông minh, khéo biết
Kinh điển vào tai nhớ nghe vĩnh viễn
Không còn quên một dòng kệ, câu kinh.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát
Chúng sinh đời sau thiện nam, thiện nữ
Khốn khổ bần cùng ăn chẳng được no lòng
Lại thiếu thốn áo quần che đậy tấm thân

Khi cầu nguyện việc chi đều trở ngại
Nhiều tật bệnh dữ hung, gia cư không ổn định
Quyến thuộc chia lìa, việc xấu hoành hành
Khiến thân tâm tổn hại, mộng chẳng lành
Nếu nghe thấy tượng hình và danh hiệu
Chí tâm niệm mười ngàn lần chẳng thiếu
Những việc không như ý sẽ tiêu trừ
Vật dụng cần dùng như ăn mặc có dư
Trong mộng được an vui, không cảnh dữ.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát
Chúng sinh đời sau thiện nam, thiện nữ
Vì việc công tư mà đến chốn núi rừng
Hoặc vào đường hiểm, vượt biển, qua sông
Thì người ấy trước tiên nên nhớ niệm
Một vạn biến danh hiệu ngài Địa Tạng
Bất cứ nơi nào người ấy đi qua
Có quỷ thần bảo hộ được thuận hòa
Lúc đi đứng nằm ngồi đều an ổn
Cọp sói, dữ hung, không làm thương tổn.

Lại nữa, này Quán Thế Âm Bồ Tát
Với cõi Diêm Phù, Địa Tạng có nhân duyên

Chúng sinh thấy nghe danh hiệu, tượng hình
Được lợi ích, dù kể trăm ngàn kiếp
Đều không có thể tận tường nói hết.

Vì thế nên, này hỡi Quán Thế Âm
Ông hãy dùng thần lực lưu bố bản kinh
Khiến thế giới sa bà thiên thu an lạc”.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:
“Ta quán Địa Tạng uy thần biến
Hằng sa kiếp cũng thuyết không tường
Trong nhất niệm, thấy, nghe chiêm ngưỡng
Ích lợi kia vô lượng trời người
Long thần, nam nữ ba đời
Dứt thân thọ báo sa nơi hố hầm
Quy y đại sĩ chí tâm
Chuyển đổi thọ mệnh gia tăng, tội trừ
Thuở thơ dại mất từ phụ, mẫu
Thần hồn chưa rõ dấu xa gần
Đệ huynh, tỉ muội người thân
Lớn lên nào có một lần biết ai
Nay tạc tượng, vẽ ngài đại sĩ
Lạy cảm thương không chỉ tạm rời

Hăm mốt ngày niệm danh Người

Vô biên thân tướng hiện nơi thế trần

Chỉ rõ quyến thuộc sinh thân

Dù sa chốn ác tìm dần cứu an

Nếu chẳng thoái tâm ban đầu ấy

Được xoa đầu thọ ký thánh hiền

Muốn tu vô thượng bồ đề

Xa lìa ba cõi thảm thê khổ sầu

Đại bi tâm phát câu hoằng thệ

Thánh tượng Ngài đảnh lễ trước đây

Nguyện nguyện sớm được đủ đầy

Vĩnh viễn nghiệp chướng không lay động lòng

Nếu có người muốn thông kinh kệ

Muốn giúp người thoát bể mê tâm

Lập nguyện tuy khó biện phân

Đọc đi đọc lại mấy lần như không

Người này vốn mê trong nghiệp chướng

Kinh Đại Thừa chẳng hướng tâm qua

Cúng dường Địa Tạng hương hoa

Y phục, ẩm thực cùng là đồ chơi

1802. Chén nước sạch dâng nơi Bồ Tát

Một ngày đêm nước mát uống ngay

Kiêng ngũ tân, trọng ân dày

Tà dâm, rượu thịt, lời này, lời kia
Hăm mốt ngày không hề sát hại
Trọn tấc lòng nhớ đại sĩ danh
Vô biên trong mộng đã trông
Tỉnh ra tai được tinh thông rõ ràng
Kinh Đại Thừa thoáng ngang tai ấy
Ngàn vạn đời nhớ lấy không quên
Bậc đại sĩ bất tư nghì
Khiến người riêng được tuệ tài trí minh
Sống bần cùng, chúng sinh tật bệnh
Quyến thuộc lìa, gia trạch ngữa nghiêng
Mộng mị chẳng được ngủ yên
Cầu chi thì cũng liên miên trái lòng
Trước tôn tượng chí tâm chiêm bái
Tất cả điều tai hại diệt tan
Trong mộng cũng được phước ân
Y phục, thực phẩm, hộ thần thiếu đâu
Muốn lên núi, biển sâu muốn lội
Gặp thú cầm độc hại, ác nhân
Ác thần, ác quỷ, ác phong
Tất cả tai họa, chịu trong khổ nàn
Chỉ đảnh lễ cúng dàng như vậy
Trước tượng thần đại sĩ Địa Tạng Vương

Qua biển, vào tận núi rừng

Các điều tai biến tưởng chừng như không

Quán Âm hãy chí tâm nghe thuyết

Địa Tạng Vương bất tuyệt khó lường

Muôn kiếp nói chẳng tận tường

Làm sao kể hết lực dường trượng phu

Nếu có người nghe câu danh hiệu

Thấy tượng hình chiêm bái, kính tin

Hương hoa, y phục dâng lên

Cúng dường tất hưởng trăm nghìn an vui

Nếu hồi quy, hướng nơi pháp giới

Rốt ráo thành quả Phật siêu thăng

Cho nên, này hỡi Quán Âm

1841. Nói cùng khắp cõi xa gần lời Ta.”

PHẨM THỨ MƯỜI BA

CHÚC LỤY NHÂN THIÊN

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn

Đưa cánh tay sắc vàng xoa đầu Bồ Tát

Mà dạy rằng: “Này hỡi Địa Tạng Vương!

Thần lực của ông không thể suy lường

Đức từ bi vượt ra ngoài lý luận

Trí tuệ ấy nghị bàn sao cân xứng
Biện tài kia tranh nghị khó ai hơn
Dù hàng hàng chư Phật khắp mười phương
Đồng tuyên nói bất tư nghì Phật sự
Trong vạn kiếp cũng không sao đầy đủ
Ông chớ quên, cung Đao Lợi hôm nay
Với hằng sa chư Phật bất tư nghì
Muôn ức Bồ tát, thiên long bát bộ
Cùng có mặt khắp nơi trong pháp hội
Hơn một lần, phó chúc các chúng sanh
Cõi trời, người, chưa thoát được tử sinh
Cả tam giới, còn vui trong nhà lửa
Ông chớ để chúng sinh sa đường dữ
Dù chỉ một đêm hoặc chỉ một ngày
Huống chi Ngũ Vô Gián, ngục A Tỳ
Muôn vạn kiếp không biết đâu thời hạn
Tánh khí chúng sinh cõi Diêm Phù vô định
Huân tập theo thói ác kể không cùng
Tuy phát thiện tâm, chốc lát lại buông lung
Gặp duyên ác, niệm niệm liền tăng trưởng
Bởi vì vậy, Ta phân thân muôn triệu ức
Tùy căn cơ mà hóa độ, ngoài, trong
Nay Ta ân cần phó chúc cho ông

Nếu trời, người, thiện nam và thiện nữ

Thời vị lai, có kẻ trong pháp Phật

Gieo căn lành dù chỉ tựa mảy lông

Như giọt sương, hạt cát, dúm bụi hồng

Với đạo lực, ông hãy nên giúp đỡ

Lại khiến người tiến gần vô thượng đạo

Chớ để cho thối thất thiện căn kia.

Lại nữa, này Địa Tạng

Đời vị lai, các cõi nước trời, người

Nương theo nghiệp mà thọ thân báo ứng

Đọa ác đạo tùy theo dòng nghiệp lực

Khi sắp rơi vào các cõi chẳng lành

Khi chúng sinh giữa ngưỡng cửa bấp bênh

Nếu biết niệm một hồng danh chư Phật

Một câu kinh Đại thừa, hoặc xưng danh Bồ Tát

Ông hãy dùng lực phương tiện cứu kẻ kia

Ngay chốn của người, hiện thân tướng vô biên

Hãy vì họ mà phá tan địa phủ

Khiến họ được sinh thiên, an vui thành tựu".

Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn nói kệ:

"Chúng sinh cõi trời, người

Thời hiện tại, vị lai,

Ta ân cần phó chúc

Ông dùng lực thần thông

Phương tiện mà cứu giúp

Chớ để họ đọa sa

Vào tam đồ, ác đạo”.

Nghe lời này, Địa Tạng Vương Bồ Tát

Chắp hai tay, quỳ gối hữu bạch rằng:

“Bạch Thế Tôn, xin Ngài chớ lo toan

Đời vị lai, có thiện nam, thiện nữ

Trước Phật pháp, phát khởi tâm tôn kính

Con liền dùng mọi phương tiện oai linh

Khiến vượt thoát đường sinh tử, tử sinh

Huống chi kẻ thường thích nghe việc thiện

Niệm niệm tu hành hẳn không thối chuyển

Đạo thậm thâm vô thượng vốn tự nhiên.”

Vừa dứt lời, trong pháp hội uy nghiêm

Vị Bồ Tát tên là Hư Không Tạng

Liền đảnh lễ và bạch cùng Đức Phật:

“Đến cung trời con nghe được Như Lai

Khen ngợi Bồ Tát uy lực bất tư nghì

Đời vị lai, nếu thiện nam, thiện nữ

Hàng trời, rồng nếu được nghe kinh điển

Nghe Địa Tạng Vương Bồ Tát danh xưng

Trước tượng hình chiêm bái giữ một lòng

Thì sẽ được bao nhiêu là phúc lợi?

Nguyện Thế Tôn vì chúng sinh hiện tại

Và vị lai mà lược thuyết những điều trên".

Phật dạy rằng: "Hãy lắng tâm nghe

Ta cũng sẽ vì ông mà phân rõ

Đời vị lai, nếu thiện nam, thiện nữ

Thấy tượng hình và nghe được kinh này

Lại ôm lòng muốn đọc tụng thọ trì

Dâng y phục, hương hoa, vật trân quý

Bố thí cúng dường, ngợi khen, lễ lạy

Được hai mươi tám điều lợi ích không sai:

Đó là:

Thiên long thường hộ niệm

Thiện quả ngày càng tăng

Tích tập nhân thánh thượng

Bồ Đề bất thối tâm.

Y thực luôn đầy đủ

Bệnh dịch không đến thân
Không gặp nạn nước, lửa
Không trộm cướp đến gần.

Người gặp lòng cung kính
Thần quỷ đều hộ trì
Chuyển thành thân nam tử
Hoặc thứ bậc vương phi.

Sắc tướng luôn đoan chánh
Thường sinh cõi thiên cung
Hoặc sinh làm vua chúa
Đắc được túc mệnh thông.

Mong cầu đều như ý
Quyến thuộc được an hòa
Các hiểm nguy đều dứt
Ác đạo vĩnh viễn xa.

Có đi thì có đến
Trong mộng được an lành
Tổ tiên lìa khổ não
Nương phước lực thọ sanh.

Chư thánh đều khen ngợi
Căn tánh được thông minh
Lại nhiều lòng từ mẫn
Cứu cánh Phật đạo thành”.

Lại nữa, nầy Hư Không Tạng Bồ Tát,
Thiên long, quỷ thần đời hiện tại, vị lai
Thấy tượng hình và nghe được danh này
Trước tôn tượng nhất tâm mà chiêm ngưỡng
Nghe bổn nguyện Bồ Tát, nhớ ghi, hồi tưởng
Sẽ được bảy điều lợi ích không sai:
Đó là:
“Sớm vượt lên thánh địa
Ác nghiệp đều tiêu trừ
Chư Phật thường hỗ trợ
Không thoái tâm ban sơ.
Bổn lực luôn tăng trưởng
Mệnh trước biết rõ ràng
Cứu cánh thành Phật đạo”.

Lúc bấy giờ,
Bất khả thuyết, bất khả thuyết hằng sa chư Phật

Đại Bồ Tát, thiên long bát bộ khắp mười phương

Nghe Như Lai tuyên thuyết uy thần Địa Tạng Vương

Đều khen ngợi việc vô cùng hy hữu.

Vô lượng hoa trời, thiên y, trân bửu

Chẳng khác mưa rơi, tuôn xuống cúng dường

Đức Thích Ca và Bồ Tát Địa Tạng Vương

1978. Đại chúng chiêm ngưỡng, chắp tay lui bước.

KỆ HÔI HƯỚNG

Nguyện mang công đức này

Trang nghiêm cõi Phật độ

Trên báo tứ trọng ân

Dưới cứu tam đồ khổ.

Nếu có ai thấy nghe

Đều phát Bồ Đề Tâm

Khi mãn báo thân này

1986. Đồng sinh về Cực Lạc.

Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Nam mô Đại Nguyện Địa Tạng Vương Bồ Tát

---000---

**Ghi chú của người dịch*: Những chữ trong ngoặc đơn dựa theo phần giải thích của Hòa Thượng Tuyên Hóa trong quyển "Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện, Hòa Thượng Tuyên Hóa giảng giải", Vạn Phật Thánh Thành xuất bản năm 2008.

…………………………………………………………..

Phật tử Nguyễn thị Chinh nguyện hồi hướng phước báu cúng dường pháp về cho cha mẹ là ông Nguyễn văn Tư (bí danh là Lự), mẹ là bà Nguyễn thị Thơ cầu cha mẹ được vãng sinh Tịnh độ.

……………………………………………………………